

NAŠ GLAS

DROGA
KMETIJSTVO IN ŽIVILSKA INDUSTRIJA n. sol. o. PORTOROŽ

INTERNA IZDAJA

• Naš glas • izdaja delovna organizacija Droga, Portorož. List urejuje uredniški odbor skladno s predpisi. Predsednica uredniškega odbora Majda VLAČIČ. Odgovorna in glavna urednica Albina ŠKAPIN. Tiska ZGP Primorski tisk, TOZD Tiskarna Jadran 1984, v nakladi 3000 izvodov. List dobijo člani kolektiva brezplačno.

LETO XXVI.

PORTOROŽ, OKTOBER 1984

ŠTEVILKA 3

SOLINARJI SO ZAKLJUČILI SEZONO

Vremenske razmere v tej sezoni niso bile naklonjene solinarjem, saj je dež pogosto oviral koncentracijo morske vode v izparilnih in kristalizacijskih bazenih. Meseca junija je napadlo dežja za 60 mm vodnega stebra, julija za 106 mm in meseca avgusta za 145 mm. Tako pogoste padavine so redko katero poletje motile uspešno delo solinarjev. Kljub takšnim razmeram so solinarji nabrali 3.476 ton soli.

Poleg plačila za redno delo pri vzdrževanju solin in sečoveljske doline z obrambnimi nasipi vred, prejemajo solinarji posebej stimulativni dodatek za vsako tono pridobljene soli, in sicer redno zaposleni od 977 din za tono soli do 1222 din za tono; zunanji, pogodbeni delavci pa od 1369 din za tono do 1711 din za tono nabrane soli. To je bila prva sezona nabiranja soli, v kateri je bilo izdelano in potrjeno nagrajevanje delavcev, glede na stopnjo čistote soli. Zaradi stimulativnega nagrajevanja je bilo proizvedeno 2981 ton čiste jedilne soli in samo 495 ton za industrije. Ta način nagrajevanja bomo še dograjevali, ker nas v to sili nova pariteta cen soli. Laní decembra je namreč cena jedilne soli porasla, cene soli za ceste in za veliko kemično industrijo pa so padle tako, da je sedaj razmerje med najvišjo prodajno ceno soli in najnižjo 8 : 1.

V tozdu smo začeli preurejati izparilne bazene z namenom, da bi imeli pred naslednjo sezono večje količine pripravljene vode, do stopnje začetka kristalizacije. Skušali bomo nekoliko spremeniti tehnologijo pridobivanja soli s tem, da bi v slučaju dežja, vode ne vračali v bazene, temveč bi jo pustili na kristalizaciji, jo po dežju spustili v morje ter nalili pripravljeno vodo. S tem bi ščitili kristalizacijske bazene pred deževnico in pridobili več kristalno čiste soli. Med proizvajalci soli je namreč dogovorjeno, da rudnik soli v Tuzli pridobiva le sol za ceste.

Glede pridobivanja soli na industrijski način, o tem je bilo zadnja leta veliko napisano, je dogovorjeno, da se do konca tega meseca izdela investicijski program, za letno količino soli zadostno tržišču, ki ga pokriva Droga. Investicijski program bo pokazal rentabilnost in družbeno ekonomsko upravičenost investicije ter bo podlaga za odločanje o graditvi na vseh potrebnih nivojih.

V eni izmed številčk glasila je bil objavljen članek o neizčrpnem bogastvu morja.

Ponovimo le toliko, da sta sol in riba le del tega. V lastni razvoj moramo vlagati toliko več kot doslej ter pritegniti več znanstvenih inštitucij za delo na tem področju. Znano je, da imamo v Jugoslaviji 10-krat več inštitutov, kot recimo Zahodna Nemčija. Znanstvene institucije so premalo povezane z gospodarstvom, kateremu ne preostane drugega kot nakup inozemskih licenc.

Ker se tudi na tem področju čutijo precejšnje spremembe, sta razvojni oddelek Droge in SMELT iz Ljubljane, razvila pridobivanje Mg-subkarbonata iz slanice, po pridobivanju soli. Zgrajena je pol-industrijska naprava kapacitete 6 ton letno. To je prvi poizkus pridobivanja te cenene surovine v Jugoslaviji. S to napravo bi nadaljevali raziskovanje tržišča ter ugotavljali tehnološke parametre, za pridobivanje različnih kvalitet Mg-subkarbonata, ki ga sedaj uvažamo za finalne izdelke v farmacevtski in kozmetični industriji, kakor tudi v nekaterih področjih prehranske industrije.

Razvoj Droge dela naprej na poizkusu pridobivanja kalcijevega sulfata in se tudi pri tem ne nameravamo ustaviti.

Skupaj z LTH Škofja Loka smo montirali sušilnico Mg-subkarbonata, ki bo uporabljena tudi za

sušenje drugih proizvodov DROGE. Cevovod Maribor nam montira demineralizator vode tako, da tudi na tem področju imamo izdelan razvojni program.

Vulič Milovan
dipl. ing.

Nepogrešljiva morska sol

BO GROZDJE DOVOLJ SLADKO?

Prišla je jesen, z njo čas trgatve. V TOZD »Vinakoper« Koper se je trgatve že pričela, na Krasu pa zaradi nenaklonjenosti vremena s pričetkom odlašajo.

V Vinakopru so se na letošnjo trgatve dobro pripravili. Pričeli so s trgatvijo malvazije in merlota — to sta sorti, ki prej zorita, oz. tistih sort, kjer je primerna sladkorna stopnja v grozdju. V TOZD so trgatve organizirali tako, da bodo proizvodne in kletne kapacitete zadoščale tudi pri polni kapaciteti trganja 22—27 vagonov dnevno, oz. 30 s kooperanti. Trgatve bo trajala približno mesec dni. Pri trgatvi bo udeleženih 370 delavcev, pri predelavi 50.

V TOZD pričakujejo dobro povprečno letino cca 5.500 t, od tega 25 % belih sort in 75 % rdečih sort grozdja.

IN KAKŠNA BO ODKUPNA CENA? Predlog cenika je pripravljen. Predvideva se 33 % porast cen, nasproti lanskoletnim (za enako kakovost).

V TOZD so si zastavili plan izvoza na 35 vagonov. Po dinamiki izvoza v prvih štirih mesecih, bi plan zagotovo dosegli. V naslednjem obdobju je trend nekoliko popustil.

Tuji kupci so zahtevni, domača oprema pa ne dopušča popolnejše izdelave proizvodov. Poleg tega pa je asortiman belih vin, po katerih je povpraševanje na trgu večje, preozek.

Na Krasu se na trgatve pripravljajo.

Trgatve bodo skušali organizirati tako, da bodo kletne in predelovalne kapacitete, t.j. 25 vagonov dnevno, zadoščale. Pri trgatvi bodo sodelovali tudi pripadniki JLA in v TOK računajo, da bodo

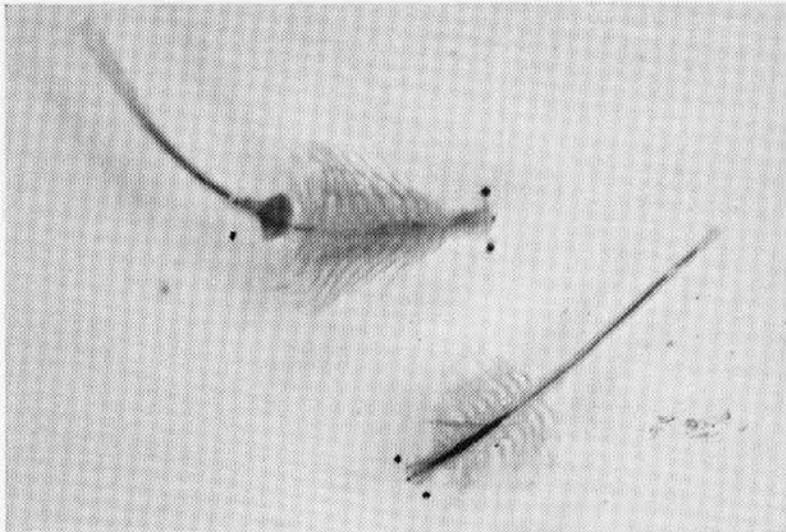
z njihovo pomočjo trgatve zaključili v 8 dneh. Predvidevajo, da bo letina slabša od lanske za 25 do 30 % (240 vagonov privatni sektor, 25 do 40 vagonov družbeni sektor), saj je bilo v času cvetenja veliko dežja in se trta ni normalno prašila.

M. V.

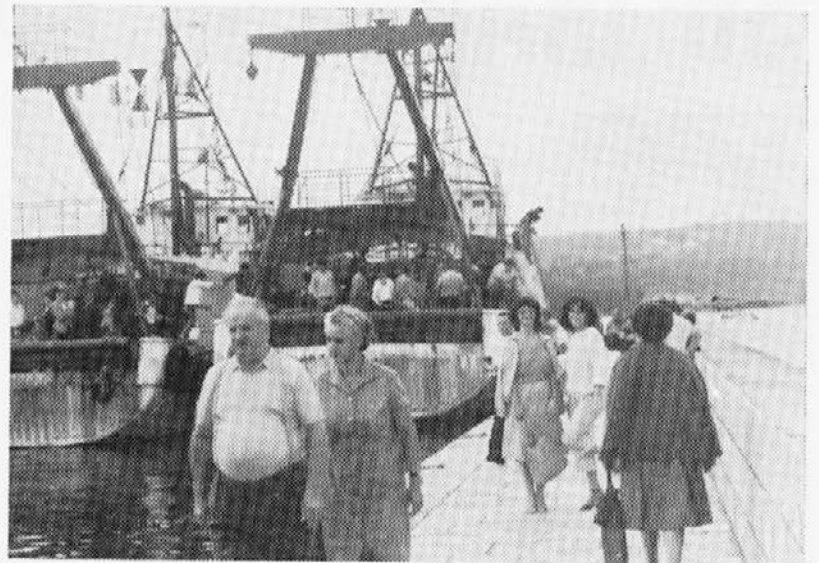
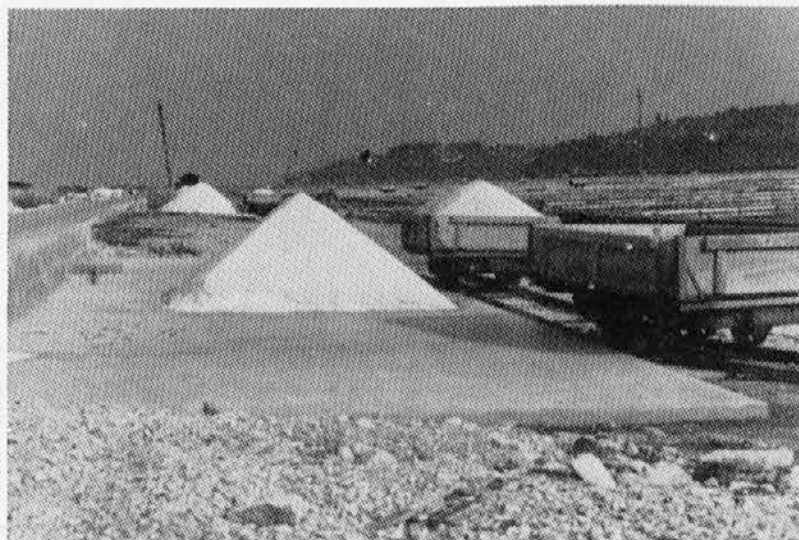
Raziskave v ribogojništvu

V ribogojniški industriji v svetu obstaja veliko povpraševanje po čistih solinskega rakca (*Artemia sp.*). V zadnjih letih se je pokazal interes zato ribjo hrano tudi v Jugoslaviji (Cenmar, Mirna Rovinj, akvariji). V sečoveljskih solinah obstajajo avtohtone populacije solinskega rakca. Zaradi načina pridobivanja soli, se te populacije niso razvijale do takih koncentracij, da bi bile komercialno zanimive. Z modificiranim režimom shranjevanja morske vode, z inokulacijo *Artemie* v bazenih, kjer se ne pojavlja, z dodajanjem nutrientov in esencialnih elementov, bomo v naši delovni organizaciji poskušali vzgojiti take populacije, ki bi bile ekonomsko rentabilne.

Jugoslovanska ribogojniška industrija uvaža viste tega rakca po visoki ceni, trenutno po 60 USA dolarjev za kilogram.

Solinska rakca

Strasner Ivo — kapetan R/L DROGA II prejema priznanje za najboljši ulov na lebdeči koči v letu 1983

RIBIŠKI PRAZNIK

- obračun s preteklostjo?

V počastitev ribiškega praznika dne 26. 8. 1984, je bila v hotelu Marina v Izoli, sklicana svečana seja delavskega sveta, na kateri je bil podan pregled poslovanja TOZD »RIBA« IZOLA v letu 1983 ter podeljena priznanja najboljšim posadkam in kooperantom. Ob tej priliki so bile podeljene jubilejne nagrade delavcem TOZD »RIBA« IZOLA.

TOZD »RIBA« razpolaga z 11. ladjami lesene konstrukcije, zgrajenimi pred letom 1960 in 8. novozgrajenimi ladjami po letu 1979. Poleg tega ima TOZD še 6 neopremljenih ribiških ladij, ki bodo usposobljene za ribolov koncem letošnjega leta ter eno transportno ladjo.

Ulov rib v letu 1983 je bil rekorden in je znašal 7.942 ton, kar je blizu 4.000 ton več kot v letu 1980. Delež, ki ga ima TOZD »RIBA« in s tem slovensko ribištvo v skupnem jugoslovanskem ulovu, se je povečal od 16,5 odstotka v letu 1980 na 20,3 odstotka v letu 1983. Povečan ulov je bil dosežen z novimi ladjami in novo tehnologijo. Ulov rib pa ni pokrival povečanih stroškov, ki so nastali z novimi, velikimi obveznostmi za odplačilo kreditov, obresti, tečajnih razlik in velike rasti cen ladjam in goriva. Zato je TOZD zaključil poslovno leto 1983 z 51 milijoni din izgube, v katerih predstavlja samo obresti 49 milijonov. Direktni stroški na kg ulovljenih rib so znašali 28,76 din, upoštevajoč vse stroške pa 40,78 din/kg, kar je še vedno daleč najcenejša beljakovinska hrana, proizvedena v Sloveniji in Jugoslaviji. Dosežena pa ni bila niti ta cena, ker je šlo 83 odstotkov ulova v predelavo po nižji ceni.

TOZD »RIBA« je po letu 1979 skušala nadoknaditi dolgoletno predhodno obdobje zapostavljanja ribištva in pridobivanja hrane iz morja. Vendar je breme sprejetih obveznosti, ob sedanjih kreditnih in drugih pogojih za kolektiv Ribe pretežno, čeprav so

izgubo solidarno pokrile ostale TOZD v DO »DROGA«.

TOZD »RIBA« in ostale TOZD v DO »DROGA« PORTOROŽ so sprejele sanacijski program za odpravo posledic poslovne izgube v letu 1983, ki predvideva ulov 10.628 ton rib in proizvodnjo 350 ton školjk in vrsto drugih ukrepov, ki naj bi zagotovili odpravo izgube v letu 1984. Skupščina občine Izola pa je na junjski seji uvedla še ukrep družbenega varstva v TOZD »RIBA«.

Ulov rib v letošnjem letu je slab, saj so ribiči do avgusta ulovili le 3.252 ton rib oz. 30,6 odstotka letnega plana, ob dejstvu, da se je gorivo podražilo za 72 odstotkov v primerjavi z lansko povprečno ceno, kar predstavlja dodatni izdatek 33 milijard din za enako količino goriva, kot smo jo porabili lani.

Kljub slabemu in zato drageму ulovu, so ribiči zagotovili dovolj rib, da se proizvodnja v TOZD »DELMARIS« IZOLA ni ustavila, kot se je letos v ostali ribji predelovalni industriji v Jugoslaviji.

Kolektiv TOZD »RIBA« izvaja ukrepe sanacijskega programa. Med najučinkovitejše spada uvajanje nizkoodpornih mrež po zasnovi in vodstvom magistra ČOK Vojka. V lastni mrežarni sta bili izdelani dve nizkoodporni ribiški mreži za ladji Intermaris. Vrednost obeh mrež znaša 690.000 din, cena ene standardne mreže iz uvoza pa stane 9 milijonov lir. S tema mrežama se je povečala površina ust mreže od 200 m² na 1500 m². Motorji ladij niso pri uporabi teh mrež maksimalno obremenjeni, zaradi česar se podaljša življenjska doba motorjev in zmanjša poraba goriva za cca 10 odstotkov ter poveča število lovnih dni za 20 do 25 dni, kolikor časa bi trajalo generalno popravilo. Na podlagi dobrih izkušenj na ladjah Intermaris je bila izdelana še velika nizkoodporna mreža za ladji Droga I., II., ki se uporablja od 23. junija 1984 dalje. Odprtina te mreže znaša 3948 m². Izdelana je

Prisotne je pozdravil tudi predsednik IS SO Izola tov. Gorjup Leopold

bila v 30-dneh in stane cca 800.000 din, pri čemer je zmanjšan uvoz za 50 do 60 odstotkov. Po zaslugi ČOK Vojka in njegovih sodelavcev znaša prihranek zaradi uvajanja novih nizkoodpornih mrež, ki so po vrhu še funkcionalnejše in lažje za vzdrževanje, po grobih izračunih nad 7,6 milijard din letno.

V letu 1983 je s tehnologijo plivarice največ rib ujela posadka r/1 »SULEC«, skupaj 336.705 kilogramov v 143 lovnih dneh, oz. 2355 kg na lovni dan.

S tehnologijo lebdeče koče je največ rib ulovil par Droga I., II., skupaj 1.562.542 kg v 226 lovnih dneh, oz. 6.913 kg na lovni dan.

Največje povprečje ulova rib je dosegel par Delamaris I., II. — 7.621 kg na lovni dan. Največji odstotek realizacije plana ulova v tehnologiji lebdeče koče pa par Intermaris I. in II. — 83,3 odstotka.

Plivarice so letni plan dosegle s 97,7 odstotka.

Ladje s tehnologijo globinske koče so dosegle le 44,5 odstotka letnega plana, zaradi česar je prišlo v TOZD »RIBA« do odločitve, da se te ladje dajo v najem kooperantom in veže plačilo najemnine na obvezo prodaje celotnega ulova TOZD.

TOZD »RIBA« je pričel intenzivnejše razvijati kooperacijo. Sedaj sodeluje s 17 kooperanti, ki so lani predali TOZD 200 ton belih rib. Vzorni kooperanti so GRCE Marjan iz Raba, SPITZ Giorgio iz Karigadorja, PREKALJ Ivan in GERGETA Franko iz Funtane.

Na področju školjkarstva je trenutno šest kooperantov, ki bodo letos proizvedli 350 ton školjk dajenj.

S planiranim ulovom, razširitvijo prodaje in povečanjem nasada školjk v TOZD računamo, da bo TOZD »RIBA« poslovala iz leta v leto uspešneje, predvsem pa po preteku dveh let, ko bo odplačana glavnina kreditov.

Marcel Kralj

Gostje na ribiškem prazniku — JVM Pula

Čok Vojko je prejel priznanje za dosežke na področju uvajanja nizkoodpornih mrež

KMETIJSKA ZEMLJIŠČA

Ob sami zemljiški politiki se včasih sprašujemo le to, kako najbolje obdelati to zemljišče, torej uporabiti ga v namene, za katere ga imamo. Toda pri upravljanju in obdelavi zemljišča prihaja do raznih pravnih sprememb, katere sami želimo, ali katere nam določa zakon.

PRODAJA ZEMLJIŠČA

Vsakdo, ki ima v lasti kmetijsko zemljišče, ga lahko proda. Če želi prodati kmetijsko zemljišče ali gozd, mora ponudbo v treh izvodih izročiti Krajevnemu uradu, če pa tega ni, pa Občinskemu upravnemu organu na območju občine, kjer je to zemljišče. V ponudbi mora navesti označbo in ceno zemljišča ter druge prodajne pogoje.

Pri nakupu zemljišča imamo določila, ki govorijo o tem, kdo je tisti, ki ima pravico prvi kupiti to zemljišče. Med drugim našteva Zakon kmetijsko organizacijo in kmeta, katerih zemljišče meji na zemljišče, ki ga prodaja kmet. Prav tako imajo prednostno pravico do nakupa tudi ostali, to so: občani, društva ali druge civilno-pravne osebe. Naslednji prednostni red obsega pravico Kmetijske zemljiške skupnosti, kmetijske organizacije ali drugega kmeta, kateri imajo zemljišče v bližini zemljišča, katero se prodaja. Če so pogoji enaki, potem ima prednostno pravico kmetijska organizacija, in sicer pred kmetom, med kmeti pa tisti, kateremu kmetijska dejavnost pomeni glavno dejavnost. Izključujoč vsa gornja določila ima prednostno pravico nakupa **zakupnik** kmetijskega zemljišča, ki je kmet ali kmetijska organizacija.

Če pa gre za prodajo gozda, ima prednostno pravico Gozdnogospodarska organizacija, ki gospodari z gozdovi, nato organizacije združenega dela, ki gospodarijo z gozdovi na tem območju in kmetje.

DARILO ZEMLJIŠČA

Kmet lahko odsvoji kmetijsko zemljišče ali gozd tako, da ga podari. Podari ga lahko tudi občanom, ki se ne štejejo za kmeta, če so to: zakonec ali oseba, ki je po predpisih o zakonski zvezi izenačena zakoncem, njegovim potomcem, posvojenecem in njegovim potomcem ter staršem, bratom ali sestram.

Zemljiškknjižni prenos kmetijskega zemljišča podarjenega z darilno pogodbo je možen samo na podlagi potrdila Občinskega upravnega organa, pristojnega za kmetijstvo.

Prodaja zemljišča kmetijske organizacije

Kmetijska organizacija lahko proda kmetijsko zemljišče šele tedaj, ko dobi mnenje pristojne Kmetijske zemljiške skupnosti; če Kmetijska zemljiška skupnost v roku 30 dni ne sporoči ničesar, se smatra, da soglašajo s prodajo.

Tudi znesek, dobljen s prodajo zemljišča je opredeljen kot namenski, saj je določeno, da ga mora zemljiška organizacija uporabiti samo za nakup drugega zemljišča, ali za izboljšanje in ureditev kmetijskih zemljišč.

Neobdelano zemljišče

Kmetijsko zemljišče, katerega lastnik ni obdeloval deset (10) let,

oz. ni izkazal ničesar, kar bi lahko navajalo na obdelovanje, postane družbena lastnina in preide v kmetijski zemljiški sklad. Prav tako postane družbena lastnina zemljišče, ki je bilo deset (10) let v začasnem upravljanju, izključujoč kmeta, ki ima v upravljanju zemljišče pri drugih, zaradi starosti.

Na Kmetijsko zemljiško skupnost se prenese tudi zemljišče kmetijske organizacije, ki eno (1) leto ni obdelovala kmetijskega zemljišča.

Ta dejstva ugotovi Občinski upravniki organ, pristojen za premoženjsko pravne zadeve.

Zakup kmetijskih zemljišč

V tem poglavju bi najprej razčistili pojma **najem** in **zakup**.

Pri **najemu** gre za rabo stvari, to pomeni, da ni potreben noben trud, oz. delo najemnika; pri zakupu pa gre za razmerje, ki prinaša določene plodove, torej gre za uporabo in uživanje stvari, oz. pravice, pri katerih je potrebno določeno pozitivno ravnanje zaupnika. V nasprotnem primeru stvar v zakupu ne prinaša določenih rezultatov. Posebej to velja pri zakupu kmetijskih zemljišč, saj bi pasivno ravnanje zakupnika pripeljalo do zmanjšanja vrednosti zemljišča, oz. zmanjšanja plodov, katere lahko pričakujemo ob normalnem delu in ob normalnih pogojih na tem zemljišču. Kot primer navajamo — n. pr.: stanovanjsko razmerje je najem, če je zemljišče za zakup.

Zakupno razmerje je torej odnos zakupodajalca do zemljišča. Zato, da zavarujemo pravni interes zakupojemalca, je Zakon določil zakupno dobo ter njegove pravice, kot smo že zgoraj omenili, do prednostnega nakupa tega zemljišča. V sami zakupni pogodbi določimo trajanje zakupa in predmet zakupa. V sami zakupni pogodbi moramo določiti zemljiško-knjižne podatke, opis in vrednost objektov, naprav in nasadov, višino zakupnine ter dobo in namen zakupa. Doba zakupa je od 10 do 25 let. Poleg letno določenega zakupa poznamo tudi zakup za dobo, predvsem pri trajnih nasadih, ko določimo, da bo zakup trajal, dokler nasadi ne bodo amortizirani. Zakupna doba 25 let se ustanovi, če naj zemljišče rabi za osnivanje vinogradov, sadovnjakov ali hmeljišča, kar pa pri nas ni primer. Petnajst (15) let, če se zemljišče rabi za osnivanje nasadov hitorastožih listavcev, deset (10) let, to je najkrajša doba, pa če zemljišče rabi za druge namene.

Nihče ne more imeti v zakupu zemljišča, ki presega določeni zemljiški maksimum kmetijskega obdelovalnega zemljišča. Kmetijski zemljiški maksimum pa je 10 ha obdelovalnega zemljišča na gospodarstvo. V gorskih in hribovitih predelih pa imajo lahko kmetje 20 ha na gospodarstvo

s tem, da sta 2/3 travniki. V zemljiški maksimum pa se ne vsteva kmetijsko obdelovalno zemljišče, katerega obdeluje kmetje, v odnosu trajnejše medsebojne povezanosti, ali v drugih oblikah združevanja dela ali sredstev, na temelju združevanja svojega dela in teh sredstev z delom delavcev in z družbenimi sredstvi v drugih organizacijah združenega dela.

Druga izjema je tedaj, ko vzame kdo v zakup zemljišče, ki bi sicer presegalo pri določitvi zemljiški maksimum, vendar bi v nasprotnem primeru ostalo neobdelano. Pri zakupnih pogodbah je določilo, da se lahko določi po točno določenem času, ko bi zakupna pogodba prenehala še naknadni rok, zaradi morebitnega pospravljanja posejanih ali posajenih pridelkov.

Kot največji maksimum je za kmeta določeno 45 ha skupne površine kmetijskih zemljišč in gozdov.

Kaj pa tisti, ki se ne štejejo za kmeta

Občan, ki se ne šteje za kmeta, sme imeti v lasti v ravninskih predelih 1 ha skupaj kmetijskih zemljišč in gozda, od tega 0,5 ha gozda in 0,5 ha vinograda, v nadmorski višini 600 m pa največ 3 ha skupnih površin s tem, da

ima največ 0,5 ha gozda in 0,5 ha vinograda.

V ta maksimum se vsteva zemljišče vseh članov ožje družinske skupnosti. Občani, društva in druge civilne pravne osebe, ki po tem zakonu niso kmetje ali kmetijske organizacije, ne morejo imeti zemljišča, ki je določeno kot temelj proizvodnje hrane v Sloveniji in je kot tako opredeljeno v občinskem prostorskem planu.

Kaj je pravzaprav zakupna pogodba

To je vrsta pravnega razmerja, ki obstaja na eni strani med zakupodajalcem, ki ima interes oddati zemljišče ter zakupojemalcem, kateri vzame v zakup ponujeno zemljišče. Pri zakupu gre za uporabo in uživanje stvari oz. pravice, ki prinaša plodove, za kar pa je potrebno delo in prizadevanje zakupnika. Posebno je pri tem pomembno delo zakupnika, saj bi se pri njegovi pasivni udeležbi nasproti zemljišču, aktivna substanca zemljišča zmanjševala, kar pa ni namen zakupnega razmerja.

Določila Zakona o kmetijskih zemljiščih namreč poznajo določila, da se lahko odvzame lastniku kmetijsko zemljišče, v kolikor le-ta ne pokaže nobenega aktivnega odnosa do svoje lastnine. Prav posebej pa seveda to velja za zakupno razmerje, ki nastaja prav zaradi boljše izrabe našega naravnega bogastva zemlje.

Albina Škapin

Tov. BERNARDI Libera, dolgoletna delavka DROGE, se je poslovila od svojih sodelavcev na kar se da prijeten način. S 1. oktobrom 1984 se je priključila tisti skupini upokojujencev, ki jim je bilo na začetku nekoliko dolgčas. (Tretja z desne)

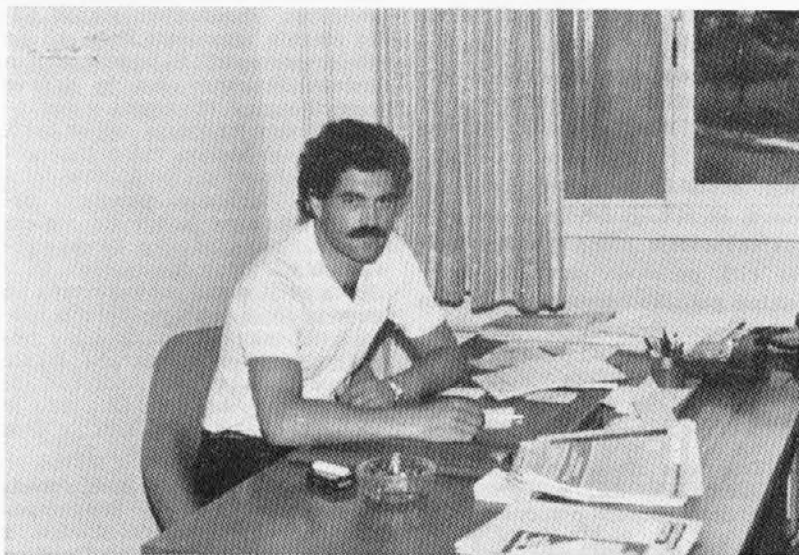
Ali jih poznamo?

Kljub temu, da so direktorji — individualni poslovodni organ — moške na najbolj vidnem položaju, se zgodi, da delavci v veliki delovni organizaciji s številnimi TOZD, ne vedo, kdo je tisti, ki je v TOZD prvi odgovoren bodisi za dobro ali slabo počutje. In kakor pravijo, da je dobro, da ima vsaka tekma sodnika, tako

je vsaj nekdo kriv za napake, je prav, da imamo direktorje.

V naši DO se lahko pohvalimo, da imamo veliko direktorjev. Ker jih je res preveč, da bi vse predstavili, bomo predstavili le tiste, ki so bili pred kratkim na novo imenovani.

Če zažnemo z najmlajšim:

DROŽINA Vlado —
(rojen 8. 12. 1952 — Tatre)

je diplomiral leta 1976 na VEKS v Mariboru. Zatem se je zaposlil v HP Drogi TOZD »BLAGOVNI

PROMET« PORTOROŽ, kjer je opravljal dela in naloge vodje Prodajnega področja 6 let.

1. januarja letos je bil imenovan za direktorja TOZD »ZACIMBA« SEČA.

FRANETIČ Vinko —
(rojen 7. 7. 1944 Senadole pri Sežani)

se je zaposlil leta 1963 v Argu kot kmetijski tehnik. Kasneje si je s študijem ob delu pridobil izobrazbo na Višji šoli za organizacijo dela v Kranju.

Do 1. 9. 1984, ko je bil imeno-

van za direktorja TOZD »DELAMARIS« IZOLA, je opravljal dela in naloge direktorja TOZD »ARGO« IZOLA, pred tem pa še: vodje Oddelka proizvodnje juh v Argu, vodja Službe priprave in odpreme blaga ter transporta v Delamarisu ter direktorja TOZD Avtotransport (pred združitvijo Delamarisa z Drogo).

VODOPIVEC Miran —
(rojen 21. 1. 1942 — Zalošče)

je diplomiran kmetijski inženir. Prvič se je zaposlil leta 1970 kot enolog — vodja kleti pri Kmetijski zadrugi Sežana. Sledile so reorganizacije, kmetijska zadruga se je razformirala, formirale so se nove DO. Leta 1979 je bil imenovan za direktorja TOZD »VINAKRAS« v okviru DO Agraria.

Junija letos je bil ponovno imenovan za direktorja TOK »VINAKRAS« SEŽANA, tokrat v okviru DO Droga.

POŽAR Miroslav —
(rojen 20. 4. 1935 v Dolnjih Vremah)

je diplomiran ekonomist. Prvič se je zaposlil leta 1957 v Sekciji za pogodovanje Krasa — Sežana. Do leta 1978, ko je prešel v delovno organizacijo MPI »KRAS« Sežana, je bil zaposlen pri Občinskem LO Divača, Občinskem LO Sežana ter v PRE-SKRBI Sežana. Leta 1981 je bil imenovan za direktorja DO MPI »KRAS« Sežana. Po združitvi treh delovnih organizacij v DO Droga, je bivša DO MPI »KRAS« organizirana kot TOZD »KRAS« MPI SEŽANA. Tovariš POŽAR je direktor te TOZD.

Imenovan je bil 11. 7. 1984.

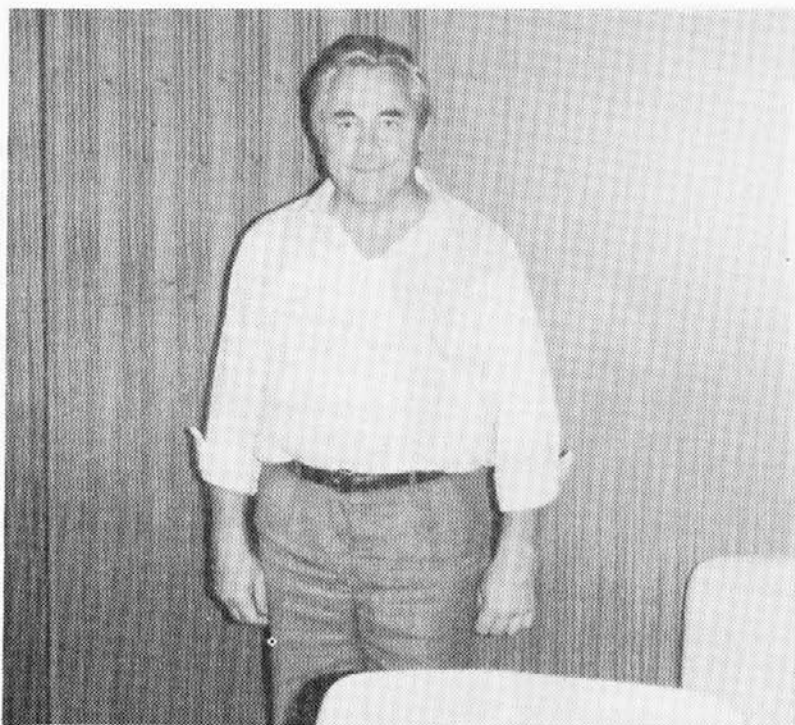

KALIGARIČ Rajko —
(rojen 3. 4. 1932)

se je zaposlil leta 1961, kot diplomiran ing. agronomije, v Kmetijskem zavodu Koper. Z reorganizacijami, ki so sledile, je tov. KALIGARIČ opravljal raz-

lična dela in naloge, predvsem pa je bil na vodilnih mestih. Leta 1979 je bil imenovan za direktorja TOZD »VINAKOPER« KOPER.

Za direktorja te TOZD je bil ponovno imenovan 27. 6. 1974.

HABJANIĆ Martin —
(rojen 28. 6. 1934 v Žerovincih)

inženir agronomije je prevzel vodenje Odkupne postaje Droge v Središču ob Dravi, ki se je ukvarjala z odkupom zdravih zeljš, gob in gozdnih sadežev — leta 1970. Odkupna postaja se je razvila v obrat, danes pa poslu-

je kot TOZD, v okviru DO Droga.

Tov. HABJANIĆ je opravljal dela in naloge individualnega poslovnega organa v TOZD »GOSAD« SREDIŠČE OB DRAVI že pred združitvijo treh delovnih organizacij v DO Droga, 11. 5. 1984 pa je bil ponovno imenovan za direktorja te TOZD.

ŠPORTNO SREČANJE

Ob priliki Sežanskega občinskega praznika dne 1. 9. 1984, je DROGA TOZD »SUDEST« GRADIŠČE, organiziral športno srečanje v Materiji pri Kozini. Srečanje, ki je bilo letos četrtič, je postalo že kar tradicionalno. V prejšnjih srečanjih so nastopale ekipe iz TOZD »GOSAD« SREDIŠČE ob Dravi, »ŽIVILA« IZOLA, »BLAGOVNI PROMET« PORTOROŽ in domačini iz TOZD »SUDEST« GRADIŠČE.

Dvakrat je odnesla prehodni pokal nogometna ekipa TOZD »GOSAD«, enkrat pa ekipa TOZD »BLAGOVNI PROMET«.

Tudi letos so nastopile štiri ekipe, in sicer:

TOZD »GOSAD«, »BLAGOVNI PROMET«; ekipa TOZD, ki imajo sedež v Kopru in TOZD »SUDEST«.

Igrali so štiri tekme tako, da je imela vsaka ekipa po dva nastopa.

V prvem kolu so bili rezultati naslednji:

KOPER — GOSAD = 2 : 5
BLAGOV. PROMET — SUDEST = 8 : 0

V drugem kolu sta se pomerili prvi dve ekipi za 1. in 2. mesto, drugi dve ekipi za 3. in 4. mesto. Končni rezultat je bil sledeč:

1. BLAGOV. PROMET Portorož
2. GOSAD Središče ob Dravi
3. TOZD iz Kopra
4. SUDEST Gradišče.

Iz rezultatov je razvidno, da so dali domačini prednost gostom v celoti. Po podelitvi prehodnega pokala ekipi TOZD »BLAGOVNI PROMET« PORTOROŽ, je bilo še srečanje v balinanju, ki je bilo kar dobro organizirano, saj sta se srečali tudi ekipi oženjenih in neoženjenih. Vsi so se dobro držali, saj je vsak dobil po eno partijo, tretje pa niso igrali.

Jože Černe

S konference o gospodarjenju in razvoju ribištva

Od 27. 6. do 6. 7. 1984 je v Rimu potekala svetovna konferenca o gospodarjenju in o razvoju ribištva. Osnova za sklic te konference je bila III. konferenca ZN o Morskem zakonu, ki je dala državam v razvoju, glede izkoriščanja morskih virov, nove pravice, zlasti glede poboljšanja njihovega ekonomskega, socialnega in prehranskega položaja. Ta konferenca je istočasno dala možnost, da se vključijo v racionalno izkoriščanje morskih virov tudi države, ki nimajo lastnega morskog akvatorija. Konferenca je imela cilj, ponovno preučiti nacionalne politike razvoja ribištva in njegovega pravilnega izkoriščanja.

Teme, ki so bile obravnavane na konferenci, so naslednje:

- Doprinos ribištva v ekonomskem pogledu, socialnem in prehranbenem pomenu
- Razvoj lastnih (nacionalnih) možnosti in želj v razvoju in vodenju ribištva
- Načela in praksa v nacionalnem gospodarjenju in najboljšem izkoriščanju ribjih virov
- Vloga in potrebe po priobalnem ribolovu, primitivnem ribolovu in gojenju rib
- Mednarodna trgovina z ribami in ribjimi proizvodi
- Investicije v ribiškem gospodarstvu in razvoju ribištva
- Mednarodno sodelovanje pri vodenju in razvoju ribištva in

akcijski programi (AP): AP o planiranju vodenja in razvoja ribištva, AP za razvoj malega priobalnega ribištva, AP razvoja akvakulture, AP o mednarodni trgovini z ribami in njihovimi proizvodi ter AP za povečanje vloge ribištva za obvladovanje podhranjenosti.

Konference v Rimu sta se udeležila tudi predstavnika »DROGE«, in sicer JENKO Radoš in ČOK Vojko.

O pomenu udeležbe na konferenci za razvoj ribištva v »DROGI«, sta udeleženca napisala sledeče:

Težišče problematike je bil razvoj ribištva v državah v razvoju, ki so razširile svoje vode na 200 milj. V tem obalnem pasu se vrši poglavito izkoriščanje morskih virov, zato je prišlo do razkoraka med možnostmi njihovega izkoriščanja in obstoječim znanjem, tehnologijo in investicijskimi sposobnostmi obalnih držav v razvoju. Obenem se pojavlja problem akvakulture. Proizvodnja hrane iz morja in sladkih vod je ena izmed poglavitnih možnosti za rešitev problema lakote v svetu. Razvijajoče se države bodo v tej situaciji iskale partnerje za izo-

brazevanje virov, prenos tehnologije, sodelovanje pri izkoriščanju virov, sodelovanje v plasmanu rib in ribjih proizvodov in investiranju v ribiško industrijo. Odnos ribiško razvitih držav do držav v razvoju se je na konferenci pokazal enostranski. Te države imajo razvite velike flote, ki so izkoriščale ta področja. V sedanjem stanju bodo morale zmanjšati flote, ali pa jih preusmeriti. S poudarjanjem lastnih interesov, so te države vzbudile med državami v razvoju nerazumevanje in odpor tako, da obstaja toliko večja možnost za sodelovanje med državami skupine 77. Glavni poudarek držav v razvoju je bil na malem priobalnem ribolu in akvakulturah. Mali priobalni ribolov je v Jugoslaviji razvit, akvakultura pa se v zadnjih letih pospešeno razvija. Pričakovati je, da bodo nekatere države v razvoju iskale pomoč tudi pri nas, oziroma mi bi jim jo lahko ponudili, zato je treba že sedaj razmisliti, v čem in kako bi lahko sodelovali.

Udeleženca konference, predstavnika »DROGE«, sva vzpostavila celo vrsto kontaktov z delegati te konference. Posebno pristne odnose sva imela z delegati iz Peruja, Kube, Karibov, Mali, ZDA, Tanzanije, Kenije, Senegala, DR Jemena, Vietnama, Kitajske, Poljske... Pomembni so bili naši kontakti s stalnimi delavci FAO, predvsem s predstavniki Jugoslavije. Z Veljkom PEROVIĆEM (Fishery Industry Officer) smo se pogovarjali o manipulaciji z ribo na ladji in o shranjevanju ribe. Nudi nam strokovno pomoč, v kolikor smo zainteresirani za sodelovanje. Pogovarjali smo se tudi o možnostih akvakulture v severnem Jadranu. O marikulturi smo se pogovarjali tudi z dr. NIKOLIĆEM, ki je precej časa deloval na tem področju in se sedaj ukvarja s polucijo. Pripravljen je svetovati in pomagati, predlagal pa je kratko strokovno pomoč Michaela N. MISTAKIDISA, konsultanta v akvakulturi in dolgoletnega pomočnika direktorja akvakulture v FAO, ki je sedaj v pokoj v Atenah. Imeli smo priliko spoznati T. V. R. PILLAYA, direktorja akvakulture v FAO in ga informirati o naših načrtih na tem področju. Bil je zelo zadovoljen z informacijo o našem delu, pripravljen je osebno pomagati, sprejel je celo povabilo, da bi prišel v Portorož, si ogledal našo dejavnost ter svetoval smer razvoja. Obstaja možnost, da bi v naslednjem letu FAO sodeloval v izdelavi projekta, ki bi bil interesanten tako za nas kot za FAO.

Vzpostavili smo tudi kontakte s Sekretariatom za kmetijstvo in živilstvo, predvsem s prof. dr. Francem PAJENKOM, ki je pripravljen pomagati pri našem razvoju in želi biti obveščen o naših aktivnostih.

Udeleženca kongresa:
Vojko Čok
Radoš Jenko

KDO SKRBI ZA TAKO REKLAMO?

— pismo delavca TOK »AGRARIA« KOPER, VIDALI Rafaela

Vinski sejem v Ljubljani je tudi za naš priložnost, ko ugotavljamo in primerjamo kvaliteto svojih pijač. Združeni v DO Droga nastopamo pri raznih akcijah kot so reklama in propaganda enotno, kar je pravilno, saj je bil to eden od smotrov ob združevanju vseh tozdov v DO. Toda, če nekdo predstavlja te tozde navzven, mora poznati njihovo sestavo, drugače naj se tega ne loti! Kako naj si sicer tolmačimo, da so Primorske novice z dne 28. avgusta, preko propagandnega oglasa na pol strani obveščale javnost, da je TOK »AGRARIA« KOPER prejela za razstavljen vina toliko in toliko medalj in priznanj. Pravilno pa našteva za TOK »VINAKRAS« SEZANA. Nezaslišno pa je, da akter tega oglasa ni nikdar slišal za TOZD »VINAKOPER«, kateremu odvzema pravico do svojega renomeja, ki si ga je tekom dolgih let pridobil. (Pa še kabernet piše s (c), kar pri VINAKOPER še nisem zasledil!).

Toda to ni vse!
Berem glasilo delavcev in združenih kmetov MERKATOR št. 8 — avgust »84«.

Naslov: HP Droga, Vinakras predstavljajo vrhunska črna vina. Lepo opisuje odlike merlota, kabernet, refoška, kraškega terana in terana in jih vse pripisuje TOK »VINAKRAS« SEZANA.

Ob tem se sprašujem: Kdo daie v javnost take netočne informacije, kdo je pri nas tisti, ki ne pozna tozda VINAKOPER?

VINO KOPER je obstajal dolgo prej kot VINA KRAS, dolgo prej kot Agraria in dolgo prej kot Droga.

Zato je nepravilno, netočno in žaljivo zanikanje n'egovega dolgoletnega prizadevanja za kvaliteto in renomaci'o in tako tolmačenje in pisanje v sredstvih obveščanja nedopustno!

Dodajam, da nisem delavec tega tozda, vendar sem nad 25 let skupaj z njim združen v DO, ki se danes imenuje »DROGA« PORTOŽOŽ. In ponosen sem na to! Zato pa to pisanje.

Na mednarodnem vinskem seimu v Ljubljani, kjer so s svojimi proizvodi konkurirale številne TOZD, sta se TOK »VINAKRAS« SEZANA in TOZD »VINAKOPER« KOPER s svojimi vini povzpeli do najvišjih priznanj. Navdušeni nad uspehom TOZD in

TOK in s tem delovne organizacije, so predstavniki posloводства Droge predali novinarju Primorskih novic naročilo za reklamno objavo v novicah. Reklamna objava je izšla v torek, 28. avgusta, v 69. številki Primorskih novic. Zakaj objavo omenjamo je razvidno iz pisma tov. VIDALI Rafaela, ki ga objavljamo v tem glasilu. Objavljamo tudi popravek objave, objavljen v 70. št. Primorskih novic.

POPRAVEK

V 69. št. Primorskih novic, str. 6, je pri predstavitvi nagrajenih vin koprškega vinorodnega okoliša (»Merlot« — zlata medalja, »Kabernet« — zlata medalja, »Koprčan« — zlata medalja, »Refoška« in »Malvazija« — priznanje), prišlo do pomote pri nazivu proizvajalca. Ta je TOZD Vinakoper in ne TOK Agraria. Drogi in tozdu Vinakoper se opravičujemo.

Pravijo: vsak zakaj ima svoj zato. Tovariš, ki je poslal pismo, se v njem sprašuje, kdo daje v javnost netočne informacije, kdo je pri nas tisti, ki ne pozna tozda »VINAKOPER«.

Fantje v marketingu, ki so za dolženi za dobro reklamo pravijo, da nimajo nič pri tem. Dogovor o reklamni objavi je šel mimo njih, kajti sicer do take napake ne bi prišlo, so dejali. In kaj meni avtor: Avtor reklamne objave pravi, da je svojo dolžnost opravil z objavo popravka v Novicah in z opravičilom direktorju TOZD »VINAKOPER«. Obenem pa se opravičuje češ, da ni nič čudnega, če je prišlo do napake, saj je v zadnjih letih bilo toliko teh integracij-reorganizacij, da je težko voditi točno evidenco o pravi organiziranosti naše delovne organizacije.

Na tako opravičilo lahko odgovorimo le z vprašanji:

Ali je avtor reklamne objave na pol strani Primorskih novic, resnično popravil napako s tem, ko je v naslednji številki objavil 18-krat manjši popravek?

Ali je bil z nepopolno objavo res prizadet le direktor, ali morda tudi delavci DO?

Ali je opravičljivo, da novinar Primorskih novic ne pozna organiziranosti naše DO?

Srečanje mladih ribje predelovalne industrije Jugoslavije

V dneh od 6. do 9. septembra so mladinci DO »Neptun« iz Komiže organizirali II. »Igre brez meja« za mladince delovnih organizacij ribje predelovalne industrije Jugoslavije.

Leta 1982 smo mladinci TOZD »DELAMARIS« navezali stike z mladinci DO »Mirna« iz Rovinja. Ob tem se je porodila misel o skupnem sodelovanju mladincev iz vseh delovnih organizacij v Jugoslaviji, ki se ukvarjajo z ribjo predelovalno industrijo. Tako smo mladinci TOZD »DELAMARIS« lani prvič organizirali takoiimenovane »Igre brez meja«, katere so dobro uspele in se jih je udeležilo sedem delovnih organizacij. Pomen iger pa ni le športni uspeh, ampak predvsem spoznavanje in sodelovanje med mladimi delavci v ribji predelovalni industriji.

Letos bi morale igre organizirati mladinci DO »Adria« Zadar, vendar smo se dogovorili, da prepuščimo organizacijo mladincem DO »Neptun« iz Komiže. Razlog za to spremembo je bilo praznovanje dneva mornarice in 40-letnice prihoda tov. Tita na otok Vis, kjer je z bližnjimi sodelavci usmerjal borbe za dokončno osvoboditev naše domovine.

V četrtek zvečer smo šli na pot, ki je bila dolga in naporna, vendar smo pozabili na utrujenost in nespečnost, ko smo prispeli na otok Vis. Domačini so nas lepo sprejeli in prijetno je bilo srečati stare znance po enem letu. V petek, takoj po kosilu smo si ogledali mestni muzej in pečini nad mestom, v katerih je živel in delal tov. Tito med NOB.

Po večerji smo imeli še skupni ples z zabavnimi igrami. Čeprav smo bili utrujeni, smo skoraj vsi vzdržali do konca.

Naslednji dan smo imeli tekmovalstvo v šestih disciplinah:

— Odpiranje konzerv s presenečenjem. Konzerve so bile napolnjene z vodo, v eni pa je bila plastična žlička. Prav na to presenečenje je naletela naša mladinka, za kar ji je pripadala brezplačna večerja.

— Prenašanje ribjih zabojev.
— V tretji igri sta morala tekmovalca pojediti v čimkrajšem času pet čevapčičev, s tem da sta imela roke na hrbtu.

— Košarka v vodi.
— Plavanje preko gumijastih zračnic, kjer je eden od naših tekmovalcev skoraj izgubil kopalke, kar ni bilo v tekmovalnem programu, je pa povzročilo pri navijačih veliko zabave.

— Regata s kanuji.
— Vlečenje vrvi in sicer za ekipe z enakim številom točk.

— Izven tekmovalstva so vrv vlekle še dekleta in sicer ekipa kopnega proti ekipi z otokov, kjer so se boljše odrezale tekmovalke s kopnega.

V teh srečanjih sodelujejo mladinci naslednjih delovnih organizacij: »Adria« Zadar, »Mirna« Rovinj, »Ika« Ičići, »Sardina« Postire, »Neptun« Komiža, »Plavica« iz Cresa, »Delamaris« iz Izole in Ribarstvo Rijeka Crnojeviča.

Zmagovalci so bili domačini, mi pa smo osvojili IV. mesto med šestimi ekipami. Po igrar so nam organizatorji priredili zakusko, ki so se je udeležili tudi nekateri oficirji JLA, JRM in

Ali ne bi bilo primerno, da avtor preveri točnost prispevka pred objavo?

Tov. VIDALI, v uredništvu me-nimo, da bi morali imeti še več takih sodelavcev, ki dobronamer-no opozarjajo na napake. Morda bi tako le postali previdnejši in doslednejši pri svojem delu.

Objavljamo tudi vsebino opravičila SOZD Mercator — Studio za ekonomsko propagando:

Spoštovani!

V avgustovski številki glasila Mercator smo v sestavku z naslovom Vrhunska črna vina predstavil 5 vrst vin. Pri oblikovanju uvoda sestavka, oziroma pri čisto-stopisu za tiskarno, je prišlo do pomote, izostala je namreč napoved vin proizvajalca vina Koper. V sestavku so dejansko opisane tri vrste vin VINAKOPER in dve vrsti vin VINAKRAS.

Prosimo vas, da naše opravičilo sprejmete z razumevanjem; ob primerni priložnosti bomo napako popravili tudi v našem časopisu.

MERCATOR
Studio za ekonomsko
propagando Ljubljana
Mile BITENC

ALI NI MORDA PREVEČ NAKUP V OBJAVLJANJU?

predstavniki DO »Neptun«. Gostiteljem smo podarili sliko mesta Izole in značke DROGE, oni pa so nam podarili priznanja in knjigo o razvoju ribištva v Komiži.

Naslednji dan smo se udeležili slovesne proslave ob 40-letnici Titovega prihoda na Vis, kjer je bilo tudi odkritje spomenika. Domov smo se vrnili v ponedeljek v zgodnjih jutranjih urah.

Ta srečanja se bodo še nadaljevala, za drugo leto je bilo dogovorjeno, da jih bodo organizirali mladinci DO »Adria« iz Zadra.

Mladinci TOZD »DELAMARIS« se za finančno pomoč zahvaljujejo sindikalni organizaciji TOZD »DELAMARIS«.

Dragan Sinožič

MALI OGLASI

Blagajnik, trenutno nezaposlen, išče službo. Cenjene ponudbe pod šifro »vsega zmožen«.

Šankisti! Proti skromni nagradi sem pred vsako disciplinsko komisijo pripravljen pričati o vaši stalni prisotnosti na delovnem mestu. Interesenti naj pišejo pod šifro »prijatelj v nesreči«.

Ekonomist, diplomiran a brez žilice, stremuški a brez idej, za bit a vase zaverovan, brez prakse a z vplivnimi poznanstvi, nastopi službo takoj. Ponudbe pod šifro »zagotavljam bankrot v dveh mesecih«.

S. Požar

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

JOŽEFE BLAŽEVIČ,

se iskreno zahvaljujeva sodelavcem in OOS TOZD »Argo« in TOZD »Blagovni promet«, ki so podarili vence in cvetje, jo pospremili na zadnji poti in nama izrekli sožalje.

Jožica Jerman
in Avreljia Blažević

Koliko in kakšno letovanje smo imeli delavci Droge v letu 1984

Dnevi brezskrbnega poležavanja na plaži in predavanja užitek brezdelja so za nami. Problemi, katere smo v toplih dneh potisnili nekoliko v ozadje, so ponovno na površju. Ostal je le spomin na počitnice, tako ali drugače preživete. Glede na to, da je v zadnjih nekaj letih standard kar precej padel, je med delavci vedno več takih, ki so del dopusta preživeli po domovih in prikolicah delovnih organizacij.

Letos smo v naši delovni organizaciji delavcem prvič ponudili možnost cenejšega letovanja.

montaža elementa za sušenje perila v kopalnici.

Večina letovalcev je bila zadovoljna tudi s čistočo v stanovanjih, za kar grede koristnikom stanovanj vse pohvale.

Stanovanja so bila koriščena od 25. 6. do 30. 8. 1984 — 98 odstotno.

V času od 26. 6. 1984 do 30. 8. 1984, je v osmih prikolicah, ki so last TOZD DO »DROGA« PORTOROŽ in katere so bile postavljene v avtokampu »LANTERNA« Poreč, »FUNTANA« Vrsar in »TURIST« Vrsar, letovalo iz:

LM Poreč, servisu »TRGOAVTO« Koper pa naročili, da odstrani poškodbe, nastale na prikolicah. Dva dni po postavitvi prikolic v avtokampu, smo ob odhodu v Vrsar, kamor smo šli postavljati prikolice, ugotovili, da so prikolice ponovno delno »izropane«. Ker sredstev, planiranih za opremo prikolic ni bilo, sta bili dve prikolici v »LANTERNI« precej pomanjkljivo opremljeni, tehnične pomanjkljivosti pa so bile odstranjene. Kot nalašč vsemu temu, kaže, da tudi letovalci prav v tem avtokampu niso bili disciplinirani. Med neurjem v prvi polovici avgusta meseca, smo bili obveščeni, da v prikolico pronicata iz vseh stropnih strani voda, da so sedeži stolov povezani z vrvmi, skratka obup. V navodilih, ki jih je prejel vsak letovalec je zapisano, kako prevzemati ključke prikolic in kako ravnati ob prihodu in odhodu. Po navodilih so se ravnali le delavci TOZD »GOSAD« Središče ob Dravi. Nekaj letovalcev, ki je letoval v mesecu avgustu, je vzel v recepciji vse ključke prikolic, verjetno si je sam hotel odrediti najlepšo prikolico, ni pa poskrbel, da bi, ko si je prikolico izbral, vrnil

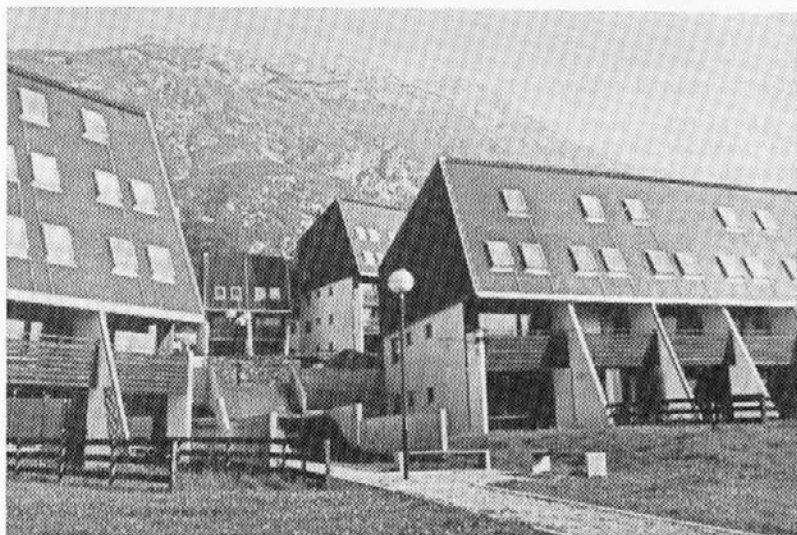
ključke nazaj v recepcijo, temveč jih je pustil v prikolicah.

IN KAJ PRAVIJO O LETOVANJU DELAVCI, KI SO DEL POČITNIC PREŽIVELI V PRIKOLICI ALI STANOVANJU DELOVNE ORGANIZACIJE?

Iz TOZD »VINAKOPER« Koper

KOŠANC Silva: »Zadnjih sedem dni v mesecu juliju sem preživela z družino v »LANTERNI« pri Poreču, v prikolicah delovne organizacije. V isti prikolicah sem del dopusta preživela že prejšnji dve poletji. S počitnicami smo bili tudi tokrat zadovoljni. Omeniti pa moram določene pomanjkljivosti v zvezi s prikolico, ki bi jih bilo potrebno odpraviti. V predprostoru prikolic bi morali postaviti pod. Na to smo tisti, ki smo v prikolici letovali, opozorili pristojne delavce že prvo leto. Pa ne samo to, v TOZD smo našli ljudi, ki so za dobro malico pripravljene rešiti omenjeni problem. Nekaj besed bi še dodala v prid kamp »LANTERNA«. Poleg tega, da je v njem veliko lepih mest za nastanitev prikolic, so tu še sanitarije, ki so zelo urejene in je zaradi sistema gretja na sončno energijo, v njih stalno topla voda.«

HRVATIN Rado — vodja vzdrževanja v TOZD: »Od 4. do 11. avgusta, sem z družino letoval v

Kaninska vas

V času od 1. 5. 1984 do 30. 8. 1984 je v šestih počitniških stanovanjih v KANINSKI VASI — BOVEC, katera so last naše DO, letovalo iz:

Delavci	Delavcev
TOZD »ZAČIMBA« Seča	4
TOZD »SOLINE« Seča	3
TOZD »BLAG. PROMET« Portorož	7
TOZD »ARGO« Izola	1
TOZD »RIBA« Izola	2
TOZD »DELAMARIS« Izola	5
TOK »VINAKRAS« Sežana	2
TOZD »VINAKOPER« Koper	4
TOZD »AGROSERVIS« Koper	5
TOZD »ŽIVILA« Izola	4
DO »PRESKRBA« Koper	2
SOZD »TIMAV« — Sežana	2
SOZD »TIMAV« — Koper	1
DSSS — Koper	7
DSSS Portorož	22
SKUPAJ letovalo	71

Razen na samem začetku enega primera, so vsi delavci, ki so letovali v počitniškem stanovanju v Kaninski vasi, bili zelo zadovoljni in si želijo še letovati v teh stanovanjih; imajo pa nekaj pripomb za tehnično izboljšavo opreme stanovanj, in sicer: montaža varnostnega stikala pri varovalkah, nabava jogijev za ležišča v dnevnem prostoru, postavitve svetlobnega telesa pri štedilniku ali pomivalnem koritu, demontaža koles na ležišču, ker se povzročata poškodba parketa, montaža polic v shrambi,

Delavci	Delavcev
TOZD »ZAČIMBA« Seča	1
TOZD »BLAGOV. PROMET« Portorož	3
TOZD »RIBA« Izola	2
TOZD »ŽIVILA« Izola	2
TOZD »ARGO« Izola	1
TOZD »DELAMARIS« Izola	7
TOZD »AGROSERVIS« Koper	4
TOK »AGRARIA« Koper	3
TOZD »MLEKARNA« Dekani	1
TOZD »VINAKOPER« Koper	9
TOK »VINAKRAS« Sežana	8
TOZD »GOSAD« Središče ob Dravi	13
DSSS — Sežana	2
DSSS — Portorož	1
SKUPAJ letovalo	65

Delavci, ki so letovali v prikolicah v avtokampu »FUNTANA« Vrsar, so bili v glavnem zadovoljni z razmerami letovanja, nekoliko manj so bili zadovoljni delavci, ki so letovali v prikolicah v avtokampu »TURIST« Vrsar, ker so bile prikolice nekoliko skromnejše opremljene.

Prikolice v avtokampu »LANTERNA« Poreč so doživele že ob postavitvi neljubo pustolovščino in kaže, da se je ta nesreča držala tudi letovalcev.

Vodstvo avtokampa nam je glede na to, da nismo imeli s seboj deviz, odredilo kraj, kjer lahko prikolice postavimo. Ob prevzemu prikolic, katere so bile na zimovanju v »LANTERNI« Poreč, smo ugotovili, da sta dve prikolici popolnoma izropani in poškodovani. Krajo smo prijavi

Košanc Silva

Hrvat Rado

Kaninski vasi, v enem od Droginih apartmajev. Bilo je enkratno. Pripomb, razen te, da zaradi odsotnosti receptorja težko prideš do ključa stanovanj, nimam. Navdušeni smo bili nad lepim stanovanjem in nad prelepo okolico Bovca. Hodili smo na sprehode, en dan pa smo šli celo čez mejo. Bil je dopust v pravem smislu besede. Letovanje v Kaninski vasi bi rade volje ponovili.«

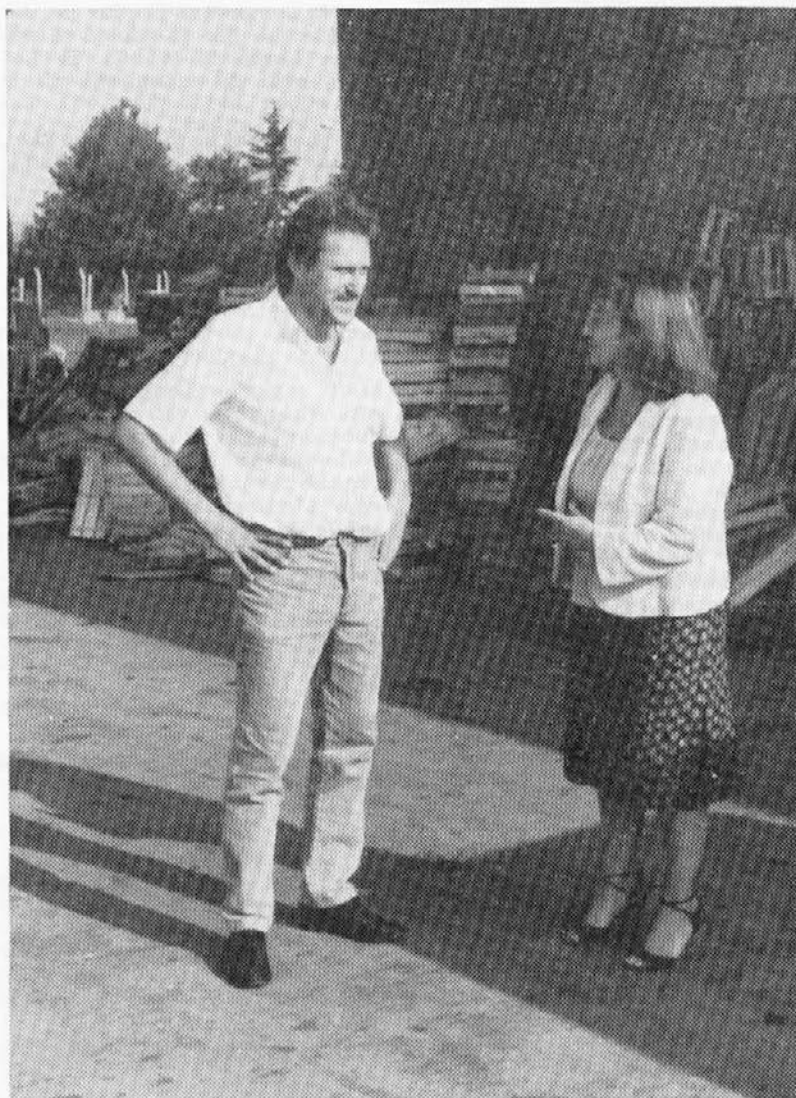
LOGAR Evgen: »Z družino sem letoval v Kaninski vasi. Bili smo zadovoljni. Nekaj težav smo imeli le ob prihodu; najprej z iskanjem receptorja, ki bi nam moral predati ključ stanovanja, nato pa z iskanjem električnega števca. Stanovanja so zelo lepo opremljena, manjka pa v njih knjiga pripomb, v katero bi lahko vpisali pomanjkljivosti, ki se bodo sčasoma v stanovanjih pojavile in bi jih na podlagi vpisa v to knjigo, odpravljali.«

Med tistimi, ki so z družino letovali v prikolicah, sta še BRLJAVEC Ana in KALIGARIĆ Marija, obračunovalki OD v TOZD »DELAMARIS« IZOLA. Z letovanjem sta bili zadovoljni.

Tov. BRLJAVEC, ki je letovala v »FUNTANI« pri Poreču, je dejala: »Camp je urejen, plaža

je lepa, le prikolico bi bilo potrebno dodatno opremiti. Poleg tega pa bi rada opozorila na to, da bi bilo potrebno pri razporejanju delavcev v prikolice, upoštevati številnost družine, ki bo letovala v prikolicah.«

Pripravili: Majda Vlačić
Nina Ravbar

Bertok Neva in Bakovnik Ivan

Iz TOK »AGRARIA« Koper

BERTOK Neva — blagajničarka v TOK: »Z družino sem preživela sedem dni v prikolicah, v campu »LANTERNA«. Letos smo prvič preživeli dopust na tak način. Bili smo izredno navdušeni. Pripombo imam le na čas letovanja, in sicer, da je sedem dni prekratko obdobje.«

BAKOVNIK Ivan — komercialist v TOK: »Z družino sem letoval v Vrsarju, v campu »FUNTANA«. Prikolica, v kateri smo preživeli sedem dni, ni bila postavljena na najprimernejšem mestu, poleg tega pa bi jo bilo potrebno še opremiti s predprostorom. Nad Vrsarjem smo bili izredno navdušeni. Z ženo sva zainteresirana za campiranje v FKK campu. Morda so med delavci »DROGE« še taki, pa bi bilo v bodoče zanimivo razmišljati o nastavitvi ene prikolice v enem od nudističnih campov.«

Iz TOZD »DELAMARIS« Izola

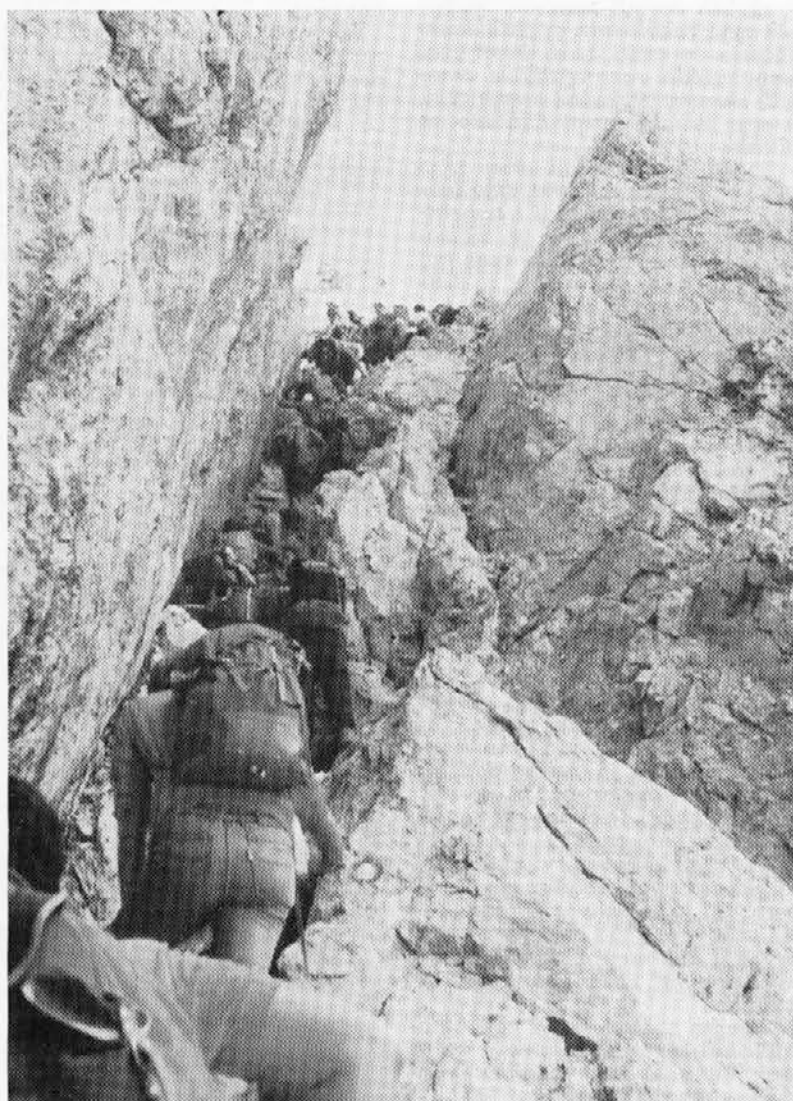
RUDL Zvezda — sekretarka TOZD: »Prvi teden v avgustu sem z družino preživela v Kaninski vasi. Že ob prihodu smo bili prijetno presenečeni nad čistočo v stanovanju. To pa ni bilo edino prijetno doživetje, saj je Bovec izreden kraj za počitek in izlete, še primernejši pa je za zimski čas.

Ob tej draginji ima počitnikovanje na tak način in v takem kraju veliko prednosti. Stroški letovanja niso visoki, poleg tega pa so trgovine pri roki.

Opazili smo, da so stanovanja površno narejena, saj se določene pomanjkljivosti že pojavljajo. Le-te bo potrebno sproti odpravljati, zato bi bilo primerno, da stanovanja občasno obišče ekipa vzdrževalcev. Pomanjkljivosti, ki bi se v stanovanju pojavile, naj bi letovalci zabeležili, zato je nujno, da so v stanovanju knjige.«

Brljavec Ana

Vzpon na Triglav

BREZ BESED —

pot je bila naporna a še zdaleč ne nepremagljiva

Povzpeli smo se na Triglav

Očak slovenskih gora nas je toplo sprejel

Veseli, polni pričakovanj smo kapljali in se tam nekje do Ljubljane zbrali, da bi si družno povzpeli na najvišji vrh domovine — skoraj tako, kot bi to ne bile mačje solze.

Do Pokljuke nas je dobri znanec Milovan pripeljal varno in prijetno. V že drugačni klimi Rudnega polja smo se oprtali z nahrbtniki in planinskim čajem ter pot pod noge, da bi prišli do prvega zavetišča, kočice na Uskovnici. A glej ga zlomka, noč se je naglo spustila, kompas ni smo imeli (a tudi, če bi ga, nam ne bi kaj dosti pomagal...) in hočeš nočeš, smo si morali privoščiti pravi antiorientacijski pohod, ki je bil gozdni, pod zvezdami in luno prelepo doživeti, posebej še za tiste, ki si doma niso utegnili nabrati kaj več telesne zmogljivosti, ali po »domače« — kondicije.

Le Janezu iz vrhniške »Jelke« nikakor ni šlo v račun, da smo namenjeni na Triglav, pa nas pot vodi kar naprej le navzdol...

V koči na Uskovnici so nas zelo toplo dočakali, že nekoliko v skrbeh zaradi zamude. Nakupili smo razglednic, pojedli toplo večerjo in odšli spat. Pred tem smo seveda razgrajali, se smejali, skratka zamujali s spancem, a smo vse to drugi dan močno obžalovali!

Zjutraj naslednjega dne, 1. 9. 1984, po toplem napitku, smo točno ob 06.05 uri, oprtani z nahrtniki (v marsikaterem, v mojem pa prav gotovo, je bilo tudi kaj odveč, a to je dobra šola za drugič...) zasopihali v hrib. Pot nas je vodila po planini Uskovnici, gozdni planjavi, ki se tu pa tam odpre in nam sramežljivo ponudi prelepe razglede, dol, na Bohinjski kot.

Še vedno gozdni svet, v jutranji rosi opojno dišeč zrak, nam je sleherno porabljeno moč sproti vračal. Cvetice so kar vabile k občudovanju. Predvsem so jih opazovali naši biologi in kemiki. Sama sem se kar izobraževala ob neumornem opazovanju in razglabljanju Jadrana, Damirja in Mice: »Glej jo materino dušico!, ta je sigurno triglavska roža; oh, kakšne barve je alpska cvetica, mar ni tisto tamle...?« In so si jih kazali, tu pa tam kakšno utrjali in jo pokazali drug drugemu. Pravzaprav bi si oni zaslužili kar delovno potovanje (kot v tujino, npr.).

Ta, recimo mu prvi del poti, ni predstavljal nikakršnega napa. Bil je le nadvse prijetna hoja, kot bi rekli, po hribčku gor, po hribčku dol, med mešanim gozdnim svetom, po trhlen dišečem humusu.

Nekako po treh urah hoje smo zagledali prelep kamnit, večji dom, ki nosi ime znamenitega razsvetljenca Valentina Vodnika. Tu smo pravzaprav že pod Triglavom, smo mislili — lahko kar zgrabimo — do vrha ne bo omembe vredno in pozabili, da tudi tisti »ostali« drogiranici dol na Obali, so pod Triglavom...

O, ne vprašajte — ta prva malica, sok, kavica — to se je pri-

leglo! V ne več kot 15-minutah smo nabrali novih moči in hajd! v steno! Steno, v katero smo bili namenjeni (proti PLANIKI...), smo sicer od Vodnikovega doma že videli, a ne tudi poznali! Pa kaj bi?! Počasi, korak za korakom, drug za drugim, smo se zagrizli in se povzpeli vse višje in višje. Najprej je bila pot skalnata (tu nekje sem izgubila zlati uhan, a kaj, drugič bom take reči pustila doma!). Spoznavati smo začeli prve strmine in prepade, predvsem pa pot navzgor.

Če smo malopreje na Uskovnici uživali ob pogledu na pisane cvetice, se je ta lepota sedaj le podvojila. Prelep je ta gorski, cvetni svet!

Na nekem skalnatem pobočju nas je pot vodila preko strmine, ki ni bila očesu kaj prijetna, a ravno na najožjem delu te kotanje je po skali pritekala sveža, okusna voda! O, kako je bila dobra! In je šlo spet lažje naprej. Nadaljnja pot se je vila po ne preveč strmi, kamniti planoti — spoznavati smo začeli prve alpske napore. Sape je zmanjkovalo, žeja pritiskala, le zrak, oster in čist v sončnem zlatem jutru nas je božajoče spremljal navzgor.

Boris, naš uradni fotograf, je začel pripravljati objektiv, da bi nesebično ovekovečil naš junakiški podvig — kajti, roko na srce, za take planince, kakršna sem jaz, je vzpon na TRIGLAV junakiško dejanje!

Sopihali smo v breg, kakšen breg, v alpe!

Le kdo nas bo spoznal na teh Borisovih slikah, me je spreletelo!...

Pozabila sem povedati, planinci hodijo v gosjem redu. Lepo počasi, drug za drugim. Prehitevanje ni zaželeno. Na tistih delih poti, ki so bili bolj naporni, smo bili tiho, ko se je pot nekoliko »unesla« — zravnila, je že bila tu šala, dovtip, nežno opozorilo: kako ti gre? Sama sem se prvič podala na tako naporno pot, lahko pa rečem, da je tu v planinah, v teh sladko-grenkih strminah, človek zares človeku človek!

Vsako ima za vsakogar prijetno, toplo besedo. Vsako vsakemu prijazen nasmeh, bonbon, limono, šnopček (tega pa le zvečer v koči, če si želite dobro in srečno pot v dolino!).

In tako je šlo navzgor. Šlo je pravzaprav šele sedaj, zares navzgor! Sape je vsem zmanjkovalo, enemu več, drugemu manj. Do Planike, 2408 m višine, smo se močno utrudili. Boris je imel še vode, Albinca limone itd., hip smo zaostali in se osvežili. Že pred ciljem smo nehote povečali hitrost (kolikor smo sploh bili tega zmožni), da nas ne bi dohitele mule, ki smo jih kar naenkrat zagledali spodaj.

Natovorjene s pijačo in še s čem, so jo ubirale navzgor. Do kočice so jo primahale z nami vred.

Planika! Dom, Planinska kočica. Le kako bi hodili po visokih planotah, brez visokogorskih koč? Oddih in okrepljeno sta planincu nepogrešljiva, pa spoznati nove planinske prijatelje, pokramljati — razgledati se navzdol po dolini! Vse to nam je ponudila PLANIKA, dom visoko pod Triglavom.

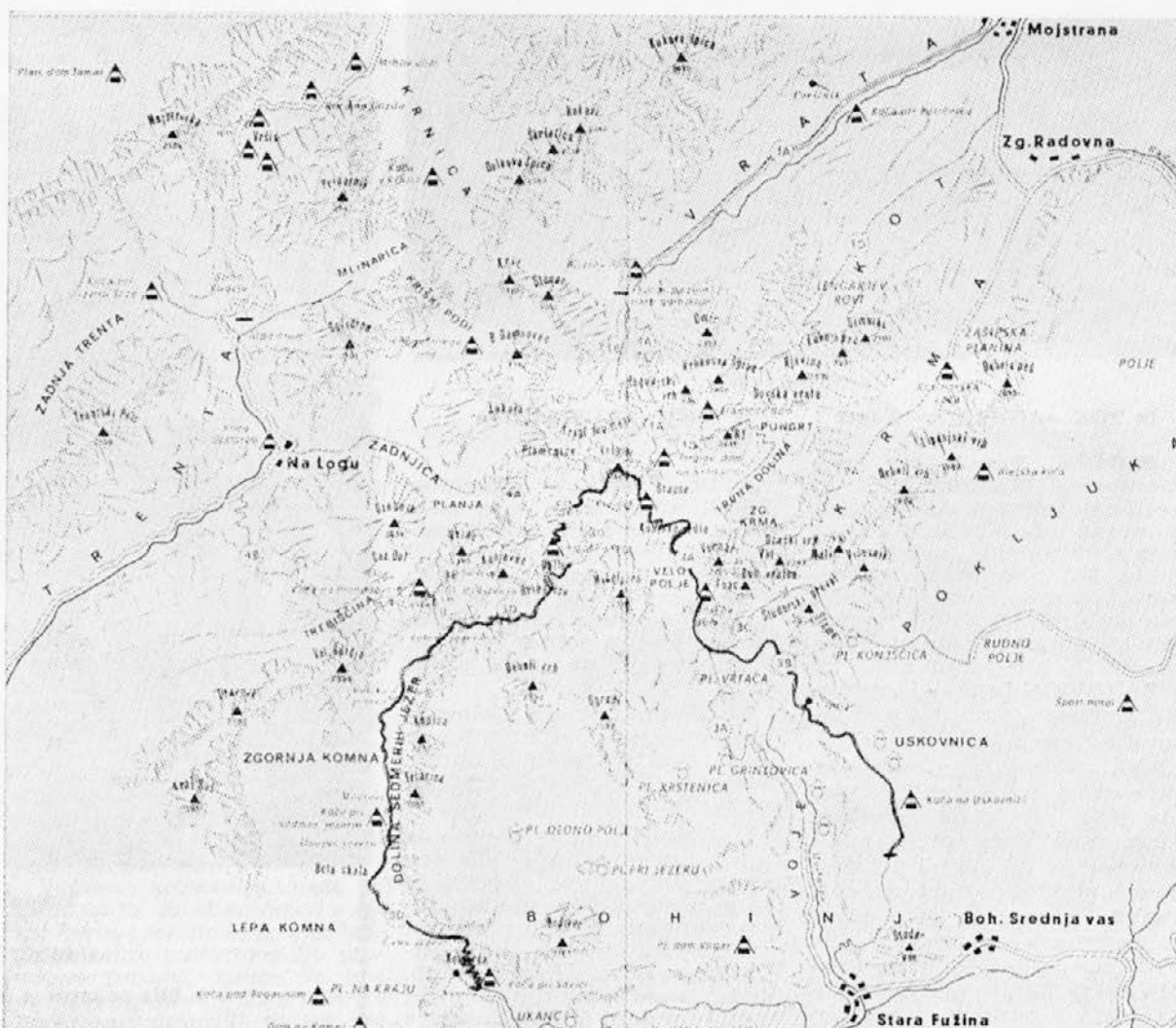
Vrh domovine, Triglav je, tik pred nami. Pot še zdaleč ni položna (kako bi le bila, če hočemo priti do nadmorske višine 2863 m?).

Žice in klini, če si previdni, je tudi nevarnost skorajda izključena. A vendar, taka strmina.

Čvrsta, jeklena žica nas zavaruje tako temeljito, da z užitek stopamo po ozkem grebenu, med zares veličastnimi prepadi. Brrrrrrr. Seveda, kondicija je potrebna.

Vsak korak navzgor moraš kljub temu preudarno premakniti. Naša četa vztrajno koraka, dobrodošle so prijazne besede, hudomušnost. Planinci, ki se vračajo navzdol, nas kar zasipavajo z dajmo, Drogini primorci, saj je še čisto malo do vrha... a v planinah je vse še čisto bliz', še en-dva ovinka, čisto mal' strmo; mene so toliko »nahecali« s temi bliz', pa malo strmo, da še v dolini tega nič več ne verjamem...

Srce nam vedno močneje razbija.

Prehrojena pot našega vzpona na Triglav (Uskovnica—Triglav—Slap Savica)

Kaj — napor, strah, kaj bi to bilo?

Veliko pričakovanje. Razburjenje. Cilj se bliža! A kaj, so tedaj dejali — to je Mali Triglav!, sicer smo z nogo že gor, ali... Ničesar nisem pozabila, zame je, iskreno povem, bilo zelo naporno, tako mi je bilo čutiti, da ne bom vrha nikdar dosegla. A umetnost je v vztrajnosti. Korak po korak se vsaka razdalja premaga. Kaj slišim? Smeh, razposajenost, trobenta, harmonika! Je mogoče? Na vrhu Triglava?!

Ohoj, pa smo gori! Neznani planinci so nas res razveselili s trobento in harmoniko, kar nam je »bivanje na vrhu« še polejšalo. Olajšanje, sreča, ponos! Domovina, tu si, čutimo te! Srce srečno utripa, kje je že tisti napor, da, da, očaj planin, drugo leto spet pridemo!

Toliko neba nad seboj še nisem videla.

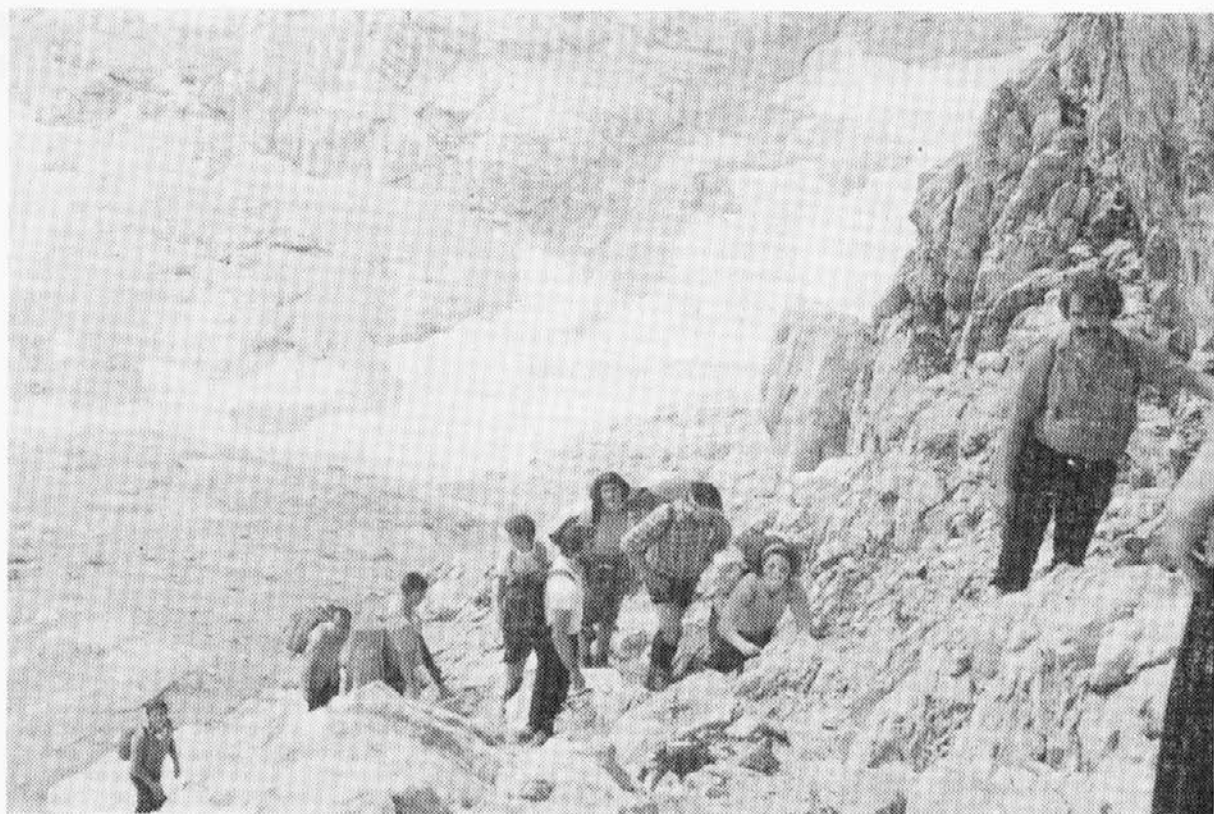
VRH TRIGLAVA!

Visoko pod nebom, je to skrita želja priti domovini na streho, ponos nad premaganim osebnim naporom, ljubezen do teh skrivnostnih, omamnih gora?

Triglav nas je sprejel, zlati sončni žarki so bleščali in nas tople greli. In smo posedeli, se razgledali, otipali Aljažev stolp, »poštampjali« kartice, fotografirali so pritiskali — ODHOD s Triglava! Še pogled vse naokoli: levo od nas Staničeva koča, Kredarica (ne, snežilo ni tega dne na Kredarici, toplo sonce je grelo), tam spodaj čisto majhna PLANIKA, daleč, daleč spodaj dolina, vasice!

Pot navzdol nas mora pripeljati do Tržaške kočice na Doliču. In nas je res. Ob 18. uri zvečer, s Triglava smo se spustili ob 14,20 uri.

In, če sem dejala, da je strmina navzgor naporna, trdim, da je strmina navzdol grozljiva! Navzgor ti ni neobhodno gledati na sicer prelepe, a srhljive prepade, navzdol pa nimaš druge izbire.

Srečno smo prispeli vsi in to je največje plačilo. Prespali smo v zares pravi planinski koči, v kateri nas je bilo dvakrat preveč, a gore niso Portorož, če ni v enem hotelu, je v drugem. Jok!

Zavetišče mora dobiti vsakdo, ki ga tam išče in tako je prav.

Nastopilo je prelestno, sveže alpsko jutro 2. 9. 1984. Z Doliča 2152 m, smo se napotili navzdol proti Triglavskim jezerom. Zastali smo še zadnjič, pomahali v soncu preplavljenemu Triglavu — bilo je zjutraj ob 7. uri — in prvi romarji so bili že skorajda na vrhu očaka.

Alpski svet je počasi prehajal v planinski. Prvi borovci, travniki, planinsko cvetje.

Prihajamo v dolino Triglavskih jezer, so dejali poznavalci.

Verjemite, lepoto te doline ne morem nikakor izraziti. Ta svet, tako opojno svež, naraven in čist je treba doživeti, prepustiti se opojnemu doživljanju, prisluhni ti veličastni tišini, prisluhni ti dihu prekrasne narave. Kajti, kako naj vam pričaram opojni vonj divjih nageljnov, ki so nas kar omamljali po celi dolini in zrak, ki ga ni nikjer drugje takega, da bi ga požiral z vsemi porami?

Sedmera jezera. Krasota skritega izbruha vode pod Triglavom, mirne vode jezer, a nekako čutim, da se v njih skrivajo viharne sile, moči naravnih sil!

Postali smo pri koči sedmerih triglavskih jezer. Se okrepčali,

osvežili, naužili tihote čarnega jutra v gorah in jo ubrali proti Komarči.

Komarča je strmo, čeprav gozdno pobočje, pravzaprav stena, ki nas v poldrugi uri »prestavi« za celih 700 m nižje. Pot je res strma, celo zelo strma, a prava mojstrovina — večjega napora nam ne predstavlja niti en korak.

Planine Komarče ne moreš pozabiti. Uro hoda po bukovem-borovem gozdu, tla humusna kot perzijske preproge — Sprehod, da si ga še kdaj zaželiš!

Že smo nekoliko potisnili v spomin lepote triglavskih jezer, ko nas ponovno preseneti — voda, jezero.

Črno jezero. Temno — temno zeleno. Okroglo. Obdano z visokimi skalami vse naokrog in peščenim prodom. In više, vse naokoli bogato gozdovje.

Črno jezero je pravljica lepota. In, če je tako, v njem prebivajo vodne vile, škrti, povodni mož?

Slovenija, od kod lepote tvoje?!

H Črnemu jezeru moram še kdaj priti, sem si morala obljubiti.

Se nekaj ovinkov in zagledamo dolino. Zagledamo kočico pri slapu Savici. Avtomobili, čisto drobne pikice. Strma pot se vendarle vleče, kar je je, vse mine in radi bi bili že spet v dolini.

Nasprotje je silno. Spodaj nizina, turistični vrvež, hrup avtomobilov, tam gori pa temačen gozd, oster zrak, kristalne vode, negibna opojna tihota.

Osvežili smo se v Savi Bohinjski. Prijetno hladna je. Pojužinali. Veseli, razposajeni in srečni smo zapeli.

Prispel je Milovan, ki je moral še po avtobus na Rudno polje in nas srečno pripeljal domov. Planinski krst smo opravili šele na koncu tako, da se navsezadnje lahko tudi predstavim

1. septembra 1984 na Triglavu

»Klepetava gizdalinka«

Droga deveta na delavsko-športnih igrah občine Koper 1984

Tako kot že nekaj let zapored, so se koprške osnovne organizacije sindikata Droge tudi letos udeležile delavsko-športnih iger občine Koper. Vsako leto jih organizira Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem svetu ZSS Koper.

Tekmovanja so pričela v mesecu maju in potekala vse do meseca julija, ko je bila svečana podelitev pokalov, diplom in medalj. V tekmovanjih smo sodelovali s petimi moškimi in dvema ženskima ekipama.

SKUPNA uvrstitev ekip:

	točke
1. Tomos	350
2. Luka	256
3. Lama	236
4. Iplas	235
5. Intereuropa	189
6. Ortop. bolnica Valdoltra	162
7. Adriacommerce	162
8. Stavbenik	119
9. DROGA	104
10. RTV	90

Izmed 52 delovnih kolektivov, ki so se pomerili v osemnajstih disciplinah, je Droga zasedla deveto mesto. Glede na število sodelujočih, to niti ni tako slaba uvrstitev, vendar smo pričako-

vali več, saj smo lansko leto priporili naši delovni organizaciji pokal za tretje mesto. Žal pa letos nismo imeli ekip za streljanje (moški in ženske), pikado (Z) ter odbojko in namizni tenis (M), prav tako pa se nismo udeležili tekmovanja v plavanju, ki nam je vsako leto prineslo največ točk.

UVRSTITEV naših ekip:

I. MOŠKI

Panoga	Stev. sodelu. ekip	Mesto uvrst. Droge	Stev. točk
1. Mali nogomet	42	13	34
2. Košarka	13	3	16
3. Kegljanje	31	8	28
4. Balinanje (dve ekipi)	15	6, 12	20

Večina tekmovanj se je odvijala na rekreacijskem centru Bonifika v Kopru.

Mali nogomet: 42 sodelujočih ekip je bilo razdeljenih v dve jakostni skupini. Naši so tekmovali v skupini »A«, kjer so v četrtfinalu izgubili z ekipo Stila in

se tako uvrstili na 13. mesto ter prinesli naši športni ekipi največ točk.

Košarka: Ekipa Droge je premagala ekipo RTV in Luka II ter tako igrala v polfinalu z Luko I, kasnejšim zmagovalcem te discipline. Polfinalno tekmo je izgubila in se uvrstila na tretje mesto, kar je bila tudi najboljša uvrstitev ene naših ekip v letošnjih sindikalnih tekmovanjih.

Kegljanje: Z 8. (osmim) mestom med enaintridesetimi ekipami dokazujejo naši kegljači, da so trenigi na kegljišču v Ankaranu koristni. Tekmovanje je potekalo v borbenih igrah (čiščenje). Ekipa je podrla 429 kegljev, kar je 26 kegljev manj kot so jih dosegli tretjevrščeni.

Balinanje: V tej disciplini sta sodelovali dve ekipi. Ekipa II je dobila v prvem kolu močnega nasprotnika Luka I in po pričakovanih izpadla, medtem ko je naša prva ekipa igrala v polfinalu z ekipo Iplas I, izgubila in se uvrstila na 6. mesto. Druga ekipa Droge je bila dvanajsta.

II. ŽENSKE

Panoga	Stev. sodelu. ekip	Mesto uvrst. Droge	Stev. točk
1. Kegljanje	15	9	11
2. Odbojka	14	14	5

Kegljanje: Tekmovanje je potekalo v disciplini 50 lučajev mešano, na kegljišču Hotela ADRIA Ankaran. S 608 podrtimi keglji smo dosegle deveto mesto, le 4 keglji pa so nam manjkali, da bi bile sedme.

Odbojka: Pričakovale smo več, saj smo si s tekmovanji v letošnji »trim ligi« pridobile že nekaj izkušenj. Vendar nam je slab dan, pa tudi nezbranost ekipe, pokvaril pričakovanja že v prvi tekmi z Adriacommerce tako, da smo pristale na zadnjem mestu.

Delavsko-športne igre občine Koper 1984 so tako za nami. Spremljale so nas težave tako kot vsako leto — pri zagotavljanju prijavljenih ekip na tekmovanjih. Letos mogoče malo več kot prejšnja leta, saj kar precej ekip ni sodelovalo. Seveda ni lahko zbrati ljudi »z vseh vetrov«, saj nismo vsi pod isto streho, pa tudi čas sindikalnih tekmovanj ne odgovarja najbolj našim delavcem, saj potekajo leta v mesecu juniju, ko njihve in vrtovi zahtevajo svoje in je druga dela na pretek. Kljub temu smo v Občinska sindikalna tekmovanja pritegnili okrog 40 zaposlenih. Vse, ki bi radi sodelovali, pa vabimo za pomoč našim ekipam v sezoni 1984/85.

Alenka Šarkanj

Opravičilo krščenim planincem...

Enkratno doživetje, kot je vzpon na TRIGLAV, je za nami. Osebnost, kot pomočnik vodje in organizator vzpona, sem bila zelo zadovoljna, tako z disciplino kot z ostalimi spremljajočimi faktorji, ki so ob takih skupnih pohodih, še zlasti ob tako zahtevnem, zelo pomembni.

Nečesa pa si le ne morem oprostiti.

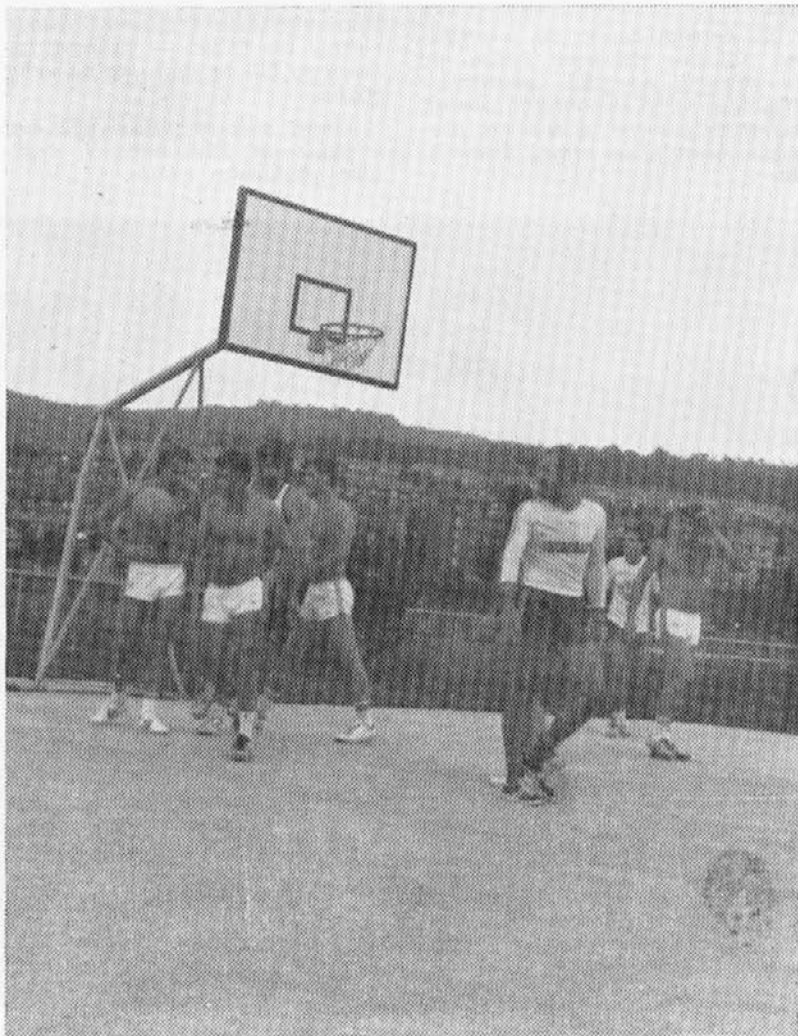
Ob prihodu v dolino, smo bili vsi zelo utrujeni, saj je bil dan zares naporen za vse pohodnike. Ob prihodu v dolino sem morala urediti še nekaj stvari in ko je bilo to urejeno, sem si zaželela, le še odhod domov. Na pobudo nekaterih, naj bi podelili krstne

liste, se je zbralo 5 planincev in pričeli smo z izmišljanjem besed. Utrujeni, kakor smo bili in trezni, nam delo ni in ni šlo od rok. Imena so bila podeljena brez duhovitosti, originalnosti.

Zelim povedati le to, da ni bil namen podelitve imena žaliti ali kakorkoli koga prizadeti, res pa je, da smo si na začetku zadali ugotovitev: Gorjanci so trdi, grobi in nesramni in temu primerno naj sledijo imena — naredili smo napako, šli smo se gorjance, pa to očitno še zdaleč nismo.

MOJE PLANINSKO IME, KATEREGA SO MI DALI GORJANCI NA TRIGLAVU JE

**PRETEGNJENI MRČES
DRUGAČE PA RAVBAR NINA**

ŽIVA - svetovalnica za življenje v dvoje

Poleg člankov z zdravstveno vzgojno vsebino prihajajo v uredništvo obvestila raznih ustanov, ki želijo preko internih virov informiranja v delovni organizaciji seznaniti delavce s svojo dejavnostjo.

Tokrat se predstavlja ŽIVA, svetovalnica za življenje v dvoje:

Morda se boste začudili, ker vas seznanjamo z dejavnostjo naše svetovalnice za življenje v dvoje, vendar menimo, da vam lahko pomagamo pri urejanju osebnih problemov, v zvezi z življenjem v dvoje. Če imate trenutno osebne probleme, oziroma težave v zvezi z življenjem v dvoje, ste prav gotovo zainteresirani, da ste zadovoljni v svojih osebnih potrebah in težavah, kar — kot slišimo vedno znova — neposredno vpliva tako na delovne uspehe, kakor tudi na življenje nasploh.

Kljub organiziranemu socialnemu in psihološkemu delu v nekaterih delovnih organizacijah in na nivoju občine, pa se s problematiko življenja v dvoje, najbolj neposredno ukvarja naša svetovalnica.

S svojim delom dopolnjuje prizadevanja za pomoč človeku oziroma nudi pomoč, ki jo ustanove v sistemu mentalno higienskega varstva ne morejo v celoti pokriti.

Menimo, da dejavnost ŽIVE, svetovalnice za življenje v dvoje, še ni splošno znana oziroma ni znana ljudem, ki potrebujejo pomoč psihologa, seksologa, socialnega delavca tedaj, ko iz najrazličnejših vzrokov ne morejo vzpostaviti uspešne zveze s partnerjem ali tedaj, ko je njihova zveza v nevarnosti, da propade.

Naše delo temelji na individualnem delu, s katerim skušamo doseči, da bi posamezniki bolje razumeli sebe, motive svojega vedenja, zavestno sprejeli zakonitosti življenja v dvoje oziroma v družini, se razbremenili naj-

različnejših stisk, ki jim otežkočajo naraven odnos do partnerja ter dosegli enakopravno medsebojno sodelovanje na vseh življenjskih področjih.

Nič novega ne bomo povedali, če rečemo, da sodobni način življenja ljudi medsebojno odtujuje, zato so prav gotovo tudi v vaši sredini delavci, ki so osamljeni, težko vzpostavljajo stike, ki jim je potreben nasvet v razpadajoči zakonski skupnosti itd.

Čeprav opravljamo dejavnost širšega družbenega pomena, posluje naša svetovalnica zaenkrat še na podlagi gospodarskega računa, in sicer temelji financiranje na podlagi zaračunavanja storitev. Cena storitve je odvisna od zahtevnosti primera in finančnih možnosti stranke ter je plačljiva v 3 oziroma 5 zaporednih mesečnih obrokih.

Naj povemo še to, da je trenutno pri nas včlanjenih nekaj tisoč kandidatov. Zlasti ugodne perspektive za vzpostavljanje poznanstev imajo delavke z osnovnošolsko izobrazbo, dekleta, ki jih veseli delo na kmetiji in delavci srednjih let s fakultetno izobrazbo.

Če se boste odločili, da vam pomagamo iz osamljenosti in, če si želite sopotnika za življenje v dvoje oziroma, če živite v dvoje in vaša zakonska skupnost ni stabilna, pridite, pomagali vam bomo. Diskretnost je zajamčena.

Kje je ŽIVA, svetovalnica za življenje v dvoje? V Ljubljani, Hranilniška 7a (za blagovnico ASTRA, Bežigrad). Sprejemamo vsak dan, razen ponedeljka od 8. do 12. ure in popoldan od 16. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure. Informacije lahko dobite osebno ali po telefonu: 313-186 in 325-865.

V pričakovanju vas lepo pozdravljamo!

Direktor DO:
Ljuben Karašov, dipl. psih., l. r.

Raziskovalna enota v okviru Droge

Meseca junija letos je Republiška raziskovalna skupnost organizirala sestanek znanstveno-raziskovalnih institucij in proizvodnih organizacij, ki se ukvarjajo s problematiko ribištva in akvakulture, da bi skupaj pripravili dolgoročni in srednjeročni raziskovalni program. Sestanka sta se udeležila tudi predstavnik DROGE — dr. BEM in JENKO. Dogovorjeno je bilo, da se raziskave na področju akvakulture vključijo v skupino raziskav v živinoreji, a DROGA bi sodelovala na področju marikulture in da se za področje ribolova osnuje posebna skupina, katere nosilec bi bila DROGA.

Da bi lahko DROGA sodelovala kot nosilec in udeleženec raziskovalnih nalog na področju marikulture in ribištva, mora imeti registrirano Raziskovalno enoto. Za registracijo te enote zakon določa, da mora imeti delovna organizacija registrirano raziskovalno dejavnost, ustrezn kader, opremo, prostore in urejeno INDOK dejavnost.

Aktivnosti v zvezi z ustanovitvijo Raziskovalne enote v naši delovni organizaciji že potekajo. Delavski svet DSSS je na svoji zadnji seji sprejel sklep o ustanovitvi te enote, potrditi pa ga mora delavski svet delovne organizacije. Raziskovalna enota naj bi delovala v okviru DSSS, vendar za potrebe delovne organizacije. Dejavnost enote bi bila naslednja — temeljne, aplikativne in razvojne raziskave s področja priprave in predelave hrane ter zdravilnih zelišč.

Kunigundini zaupni pomenki

Draga Kunigunda,

nameravam zaprositi za štipendijo za sina, pa me zanima, kakšni so pogoji oziroma kriteriji.

Nek oče

Isti kot vedno, kadar želimo kaj doseči: dobre zveze, vse drugo je nepomembno.

Draga Kunigunda,

v času malice sem srečal na cesti sodelavca iz druge TOZD in se z njim zapletel v pogovor o službenih stvareh, zaradi česar sem se vrnil na delovno mesto četrte ure kasneje. Šefu sem razložil vzrok zamude, pa me je nahrulil z lažnivcem. Kako naj mu dopovem, da ne lažem?

Paf

Tvoj šef, dragi Paf, je tako kot vsi drugi šefi preveč navajen v času službenih kosil, večerij, potovanj in razgovorov razpravljati o privatnih stvareh; kako naj torej zdaj nekemu verjame, da je svoj prosti čas izrabil za služben razgovor?! Ne bodi no naiven!

Draga Kunigunda,

ondan sem na nekem sestanku ujel nekaj o povišanju osebnih dohodkov in o trinajsti plači. Ali je kaj resnice na tem?

Vznemirjen

Vse se mi zdi, srček, da si na tistem sestanku dremuckal (kot je sicer nasploh v navadi) in sanjal lepe sanje!

Draga Kunigunda,

ali je res, da bo v naši DO v okviru rekreacijskega programa ustanovljena med drugim tudi lovska družina?

Radoveden

O tem sicer nisem še nič slišala, je pa zelo verjetno, saj je takih, ki kozle streljajo, kar lepo število.

Draga Kunigunda,

rad prebiram tvojo rubriko, žal pa zadnje čase opažam, da včasih na zelo konkretno vprašanje odgovarjaš zavito namesto naravnost. Kako to?

Začuden

Je že tako, da se tudi Kunigunda, ki ji sicer očitajo jezikovitost in predrznost, včasih zboji za ljubi kruhek,

Draga Kunigunda,

kdo iz naše SOZD in DO je pravzaprav upravičen do obiskov mednarodnih sejmov v tujini? Zamišljen

V smislu odgovora, ki sem ga dala na predzadnje vprašanje, ostajam brez komentarja.

S. Požar

Kar je zanimivo zate, bo zanimalo tudi bralce časopisa

KOLIKO NAS JE BIL V DO DROGA 31. 8. 1984

TOZD, TOK	Stanje ob koncu meseca		Skupaj	od tega za d.č.
	M	Z		
ARGO	62	100	162	3
DELAMARIS	182	396	578	30
RIBA	246	43	289	19
BLAGOVNI PROMET	227	76	303	5
ZAČIMBA	66	96	162	3
SOLINE	107	21	128	2
SUDEST	73	54	127	8
GOSAD	96	150	246	48
AGRARIA	82	82	164	11
AGROSERVIS	63	5	68	1
VINAKOPER	274	87	361	26
MLEKARNA	45	19	64	1
KRAS MPI	142	21	163	2
VINAKRAS	60	30	90	4
ŽIVILA	96	116	212	2
DSSS	116	157	273	6
SKUPAJ	1937	1453	3390	171

LETNE ŠPORTNE IGRE SO ZA NAMI

Prve letne športne igre delavcev DO Droga so za nami. Okrog 250 zaposlenih se je v dveh dneh — 14. in 15. septembra — pomerilo v sedmih športnih disciplinah: malem nogometu, košarki, odbojki, balinanju, streljanju, namiznem tenisu in pikadu.

Tekmovanja so potekala na rekreacijskem centru Bonifika v Kopru, le strelci in igralci namiznega tenisa so se pomerili v zaprtih prostorih — prvi v Strelskem domu Koper, drugi pa v Dijaškem domu Heroj Tito.

Prve so pomerile moči v petek popoldan ekipe v malem nogometu in balinanju — zvečer smo že imeli prve finaliste. V soboto se je nadaljevalo finalno tekmovanje v obeh disciplinah, že v jutranjih urah pa so pričele s tekmovanji strelke in igralke namiznega tenisa ter nato tekmovalci v ostalih disciplinah.

V popoldanskih urah, ki so se zavlekle za nekatere pozno v noč, je sledilo prijetno srečanje na terasi hotela Triglav. Pričelo se je s podelitvijo pokalov, diplom in medalj ter kosilom za udeležence tekmovanj. Pred dežjem smo zbežali v zaprte prostore hotela, kjer so nas divgnili s stolov glasbeniki, preizkušali pa smo tudi naše pevske sposobnosti.

REZULTATI TEKMOVANJ:

I. EKIPNO

MALI NOGOMET

1. Blagovni promet
2. Delamaris
3. Soline

ODBOJKA — ženske

1. DSSS — Koper
2. DSSS — Portorož
3. Blagovni promet

STRELJANJE — moški

1. DSSS — Koper
2. DSSS — Portorož
3. Živila

BALINANJE

1. DSSS — Koper
2. Blagovni promet
3. Vinakoper II

NAMIZNI TENIS — moški

1. Argo
2. Blagovni promet
3. Delamaris

STRELJANJE — ženske

1. DSSS — Koper
2. DSSS — Portorož
3. Vinakoper

ODBOJKA — moški

1. DSSS — Koper
2. Delamaris
3. Blagovni promet

KOŠARKA — moški

1. DSSS — Koper
2. Delamaris
3. DSSS — Portorož

PIKADO — ženske

1. DSSS — Koper
2. Blagovni promet
3. Argo

II. POSAMEZNO

STRELJANJE — moški

1. KLAJ Zvezdan
DSSS — Koper
2. ČENDAK Marjan
Živila Izola
3. SOVDAT Edi
Delamaris Izola

NAMIZNI TENIS — ženske

1. PAVLETIČ Eta
DSSS Portorož
2. MOHORČIČ Tanja
DSSS Koper
3. VLAH Lili
DSSS Koper

STRELJANJE — ženske

1. ROS Cvetka
DSSS Portorož
2. BENČIČ Anica
Vinakoper
3. SARKANJ Alenka
DSSS Koper

Prva ocena tekmovanj je bila pozitivna, razšli smo se z željo, da bi takšna tekmovanja postala tradicionalna, ter da bi se jih udeležilo vedno več delavcev. Z dobro organiziranim delom na tem področju in z večjo angažiranostjo osnovnih organizacij sindikata ter posameznikov, nam bo to tudi uspelo. O tem, kakšne slabosti so se pojavljale pri organizaciji in poteku tekmovanj, pa bo sregovorila tudi Konferenca sindikata delovne organizacije in tako zastavila takšen program dela na področju športa in rekreacije, da bodo naslednja srečanja še bolj uspešna ter množična in zastavljena tako, da bodo odgovarjala vsem sredinam.

Alenka Šarkanj

